TUNTURILATU 4/2003

Haltia, haltia vaan, me kumpelaiset lähdemme valloittamaan!

Haltille, haltille, haltille vaan. Haltia lähdemme valloittamaan.

9.8.2003 klo 5.00 lauantainaamuna matka Joensuusta kohti Haltia alkoi.

Me nurmekselaiset liittyimme mukaan Nurmeksen ABC:n pihasta, jossa joensuulaiset toivottivat meidät tervetulleiksi bussiin "Laulumme Haltille" sanoilla.

Martti urakoi, kyyditen meidät ukkoskuurojen saattelemana Kilpisjärvelle. Siellä kova tuuli, mutta kaunis ilta-aurinko houkutteli meidät patikoimaan ja leiriytymään muutaman kilometrin päähän puron varteen ensimmäiseksi yöksi.

10.8. sunnuntai-aamuna lähtöverryttelyn teimme kauniissa, aurinkoisessa säässä ja laulumme raikui.

Matkasimme kohti Saarijärveä, jossa ajatuksemme oli yöpyä noin 10 km patikoinnin jälkeen.

Vaikka polku sinne oli r a k k a i n e n ja raskas, niin voimia antoi iloinen sokea patikoija, joka tuli vastaan todella vaikeakulkuisessa maastossa. Hän ystäviensä tai ehkä perheensä kanssa palaamassa oli Haltilta. Meidän Halti-laulumme myös antoi potkua matkaamme.

Saarijärvellä olimmekin jo klo 12. Söimme, joimme ja pidimme siestaa noin 3 tuntia. Tämän jälkeen löytyi vielä virtaa jatkaa Kuonjarjoen autiomajalle 9 km päähän.

Siis matka jatkui ja Halti-laulu kaikui:

"Matkamme joutuin
kulkumme käy
kämpät ei vieläkään edessä näy.
Haltille Kumpen matka vie
kuuma ja rakkainen tie
Rakkainen, rakkainen,
rakkainen vaan
tuo ei huoleta laisinkaan!
Rakkainen, rakkainen,
rakkainen vaan
ei huoleta laisinkaan."

Kuonjarjoella useat meistä pulahtivat tunturipuroon uimaan peseytymään. Syötyämme väki nukahti väsyneenä makeaan uneen Lapin valoisassa yössä.

11.8. maantai oli kaunis aurinkoinen päivä, lämpöä oli 20 astetta. Etenimme helpossa maastossa kohti Meekojärven majaa. Halti havaittiin ja laulut lauletttiin, mutta se oli harhaa, näkymä olikin Norjan tuntureista.

Meekolta iskuryhmä säntäsi Saivaaran laelle, Kekkosen muistolaattaa kuvaamaan.

12.8 tiistai taivallettiin sateisessa, rakkaisessa maastossa. Alkumatkan tauko tosin pidettiin kauniissa koivupuistossa ja Halti laulu laulettiin. Sade hiipui, päivä oli pilvinen, mutta happirikas ja ihanteellinen patikoida. Puolessa välissä ihailimme Pihtsusköngäs-

Saivaaralta löytyi Kekkosen muistolaatta.

putouksen kohinaa. Nyt voimme vaahtoavaa putousta katsella Lapin Kullan mainoksessa ja muistella taukoa, jonka pidimme siellä. Loppurutistus kohdattiin runsasvetisen puron ylityksessä. Pihtsusköngäksen majalla olimme noin klo 15. Ilta lepäiltiin. Toivoimme kaunista ilmaa huomiseksi oli, sillä Haltin valloitus edessä.

13.8 klo 8.20 keskiviikko-aamuna reipaat kumpelaiset starttasivat vihdoin Haltia valloittamaan ja laulumme taasen raikui:

"Halti on vielä koskematon
tavoite päästä laelle on
päätös vankka ja yhteinen.
Nyt me teemme sen!
Haltille, haltille, haltille vaan
valloituslauluja laulamaan!
Haltille, haltille, haltille vaan
valloituslauluja laulamaan!"

Halti oli tiettömän rakkaisen taipaleen takana, vain keltaiset tapit 20 metrin välein näyttivät suuntaa sumussa. Huipulle päästiin. Ruskeaa kiveä riitti, sumua, kylmää oli ja sadetakit olivat siellä tarpeen. Haltin valloitus oli tehty. Nimet kirjaan saimme, filmiä paloi, kännykkäkin toimi ja laulumme raikui:

"Laulumme täällä raikukoon
tunturin kaiku vastatkoon
iloinen mielemme tuntekoon
väsymys tunnu ei!
Näin haltilla, haltilla,
haltilla vaan
valloituslauluja lauletaan.
Haltilla, haltilla, haltilla vaan
lauluja lauletaan."

Kuin unesta keltakivihameinen Haltirouva ilmestyi usvasta Haltin huiputtaneille:

Ukko miks' et ennen tullut
ajatellu aikaisemmin
kiivetellä kylkeäni
tavoitella taivastakin?
Tulit vasta turvesuuna
kalkkis ukkona kapusit
harmaa turpana halasit.

Tunnustan nyt tuhmuuteni kadun kasvuvuosiani.
Nyt on ymmärrys ylempi –
koetan korjata tapani.
Saanko sulta synninpäästön
tumpeloille tavoilleni,
jos tulen talvella takaisin
Haltirouvan hartioille
hiihättelen huhtikuussa?

Tunsimme hyvillä mielin, sopu oli saavutettu, hiihättelen huhtikuussa.

Haltilta alastulo luikkailla kivillä sumusateessa oli haastavaa. ...

Noh iltapäivällä päästiin takaisin Pihtsussen autiomajalle. Valloitusretkemme jälkeen kuuma keitto, räiskäleet ja uni maistuivat.

14.8. torstai-aamulla aikaisin pakkasimme rinkkamme ja pa-

Joen ylityspaikka.

luumatka alkoi kohti Luossujärven kämppä. Joen ylityspaikka oli etsittävä. Pentti ja Jussi kokeneina vaeltajina tutkivat sopivaa paikkaa meille. Jussi selvitti itsensä ensimmäisenä kivikkoisen kosken toiselle puolelle. Me muut pääsimme sinne myös,mutta arkaillen, kuka paljasjaloin, kuka sukkasillaan ja tietysti sauvoja käyttäen. Me naiset tarvitsimme ylityksessä rinkkojen kantoa apua ja avuliaita miehiä löytyi!!!

Pienellä autiomajalla "Urtas-hotellilla" pidimme lepo- ja ruokatauon.

Viimeinen tunturiyöpaikka ennen sivistyksen pariin paluuta oli rajan pinnassa oleva Luossujärven ranta ja kämppä. Majoittuminen kävi jo rutiinilla ja ympäristöoppi tuotti juuri kypsynyttä hillaa toistakymmentä kiloa rinkkaan, syötyjen viikon eväitten tilalle.

15.8 perjantai-aamulla matkamme jatkui Norjan puolle.

Rajaa on valvottu, siitä muistona kummankin puolen hyvät rajamieskämpät, jopa rakennettu helikopterikenttä. Nyt ei paikalla ollut ketään. Raja-aidan alta työmien oltiin Norjassa. Täältä Skibottenin tielle ei ole merkittyjä polkuja, joten kartta, kompassi ja Murun Gps olivat tarpeen. Viimeinen päivä, kuten tapoihimme kuului, oli yhdistetty patikointi ja kilpajuoksu Skibottenin tielle. Kilpajuoksun lomassa maltoimme poimia kuitenkin tatteja iltapalaksi ja tehdä saunavastat

Pihtsuksella tapaamiemme Oulun poikien "toisinpäin kiertäjien" auto oli Skibottenissa.

YYA-sopimuksen myötä poikien auto siirrettiin Eskon ja Martin toimesta Kilpikselle. Sieltä Martti haki bussilla matkalaiset lähtöpaikalle Kilpisjärvelle. Ympyrä sulkeutui.

Kilpiksen rantasaunan löyly ja vastat pehmittivät lihaksi ja sielua. Loppukaronkka pidettiin Eilan loihtimina tattikesteinä rantamökissä. "Rakkainen, rakkainen tie", laulettiin nyt jo vapautuneesti ja kiitollisina, sillä Haltin valloituksesta selvisimme terveinä. Muutamia rakkoja jaloissa, jotka Eilan ammattitaidolla hoidettiin kuntoon.

16.8 lauantai-aamu ja kotimatka alkoi. Martti rauhallinen kuskimme, toi turvallisesti meidät perille.

Huikurin Pentin vetämästä reissusta oli yhteinen mielipiteemme – täysikymppi ja kaikille asiaan myötävaikuttaneille.

Tsemppi-laulumme
"Laulumme Haltille"
sävel:"Prinsessa armaada
Oh, hei!"
sanat : **PH/Pirkko ja P Hyvärinen**
Kuvat: **Reijo Peltonen** ja **Osmo Anttilainen** **Ritva Anttilainen**

Antti Karlinista leivottiin Ikäsusi 93.

Susiaisissa eivät susiehdokkaat päässeet kovin helpolla. 4-5

Susiehdokkaat sytyttivät kunnon tulet.

Lumi väheni kämppäkierroksen hiihtäjiltä uhkaavasti kesken matkan.

Kolme kolbmalaista teki uskomattoman hiihtoretken, kiersivät kaikki Tunturiladun kämpät. Mittaa lenkille kertyi reilut tuhat kilometriä. 6-7

Saunapilariin valettiin kolikoita.

Aihkilla talkoiltiin ahkerasti 8

Puheenjohtajan tähdenvälit

Luontoterapia on tiedotusvälineissä mainittu uutena hoitomuotona. Meille tunturilatulaisille luonnosta ammennettava voima on tuttu ja ahkerasti käytetty asia. Se on ennaltaehkäisevää, mieltä tasapainottavaa, mielihyvää tuottavaa ja jopa hauskaa. Liikunta, retkeily, tuleen tuijottaminen, aaltojen liikkeen ja äänen kuunteleminen sekä luonnon tarkkailu, eläinten, kasvien ja luonnonilmiöiden huomioiminen eri vuoden- ja vuorokauden aikoina ja myös hiljaisuus on parasta terapiaa. Ei haittaa vaikka siitä voi tulla riippuvaiseksi, kunhan riippuvuussuhde pysyy järkevästi hallinnassa.

* * *

Yhdistyksemme syyskokous- ja susiaisviikonloppu Turun sisäsaaristossa logilaisten järjestämänä jää mieleen miellyttävänä tapahtumana. Varsinkin tunnelma susivihkimispaikalla oli lämmin. Noita sai tarjota hokmannin tippoja miesvaltaiselle susilaumalle. Onnittelut kaikille uusille susille ja tervetuloa susien rääthyyn. Susivaliokunnassa Jorma Alapuranen luopui puheenjohtajuudesta. Hänen seitsämän vuotta kestäneellä toimikaudella tehdyn määrätietoisen työn tulokset ovat alkaneet näkyä parin viimeisen vuoden aikana lisääntyvänä vihittävien susien määränä. Kiitos Jorma toiminnastasi Tunturiladun hyväksi.

Kiitos myös Pate Kramsu ja muut logilaiset viihtyisästä ja erinomaisesti järjestetystä viikonlopusta.

* * *

Syyskokouksemme yksi merkittävimmistä päätöksistä oli jäsenmaksujen määräytyminen. Jäsenmaksuluokkien muuttuminen on meille sekä mahdollisuus että haaste. Jäsenmäärää voidaan kasvattaa ilmoittamalla jäseniksi kaikki perheenjäsenet, jotka asuvat samassa osoitteessa. Tämä olisi toivottavaa. Kakkosjäsenmaksun poistuminen pariskuntajäseniltä saattaa aiheuttaa jäsenyydestä erilaisia mietteitä niissä perheissä, joissa toinen on ainaisjäsen. Uskon kuitenkin, että jäsenyys Tunturiladussa on jokaiselle tärkeä. Nuorisojäsenmaksun uusi etu on jäsenkortin ja lehtien saaminen. Melkein kaikki kerhot ovat omista jäsenmaksuista päättäessään noudattaneet samaa ryhmittelyä kuin Tunturilatu. Sama ryhmittely on edellytys sille, että jäsenmaksujen yhteisperintä onnistuu täydellisesti.

* * *

Vuosikokouksessa keskustelu oli antoisaa ja vilkasta. Näin pitää ollakin. Puheenvuoroissa kiinnitettiin huomiota kerhojen ja yhdistyksemme johtokunnan väliseen vuorovaikutukseen. On han tärkeää, että yhteydenpito tapahtuu molempiin suuntiin. Mielenkiintoinen ja hyvä uudistus on eri kerhojen puheenjohtajien ja sihteereiden tapaaminen kesäpäivillä.

* * *

Kämpistämme uusin Aihki on käyttökunnossa ja varauksia ensi keväälle on tullut kiitettävän paljon, peräti viisi peräkkäistä viikkoa. Aihkia kehitetään sisustukseltaan " mummon mökki " -tyyliseksi. Vähän erilaiseksi kuin ovat eräkämppämme, joista Susi-Kiisan ja Susi-Talaksen käytön lisääntyminen olisi toivottavaa.

* * *

Suomen Ladun liittohallituksessa ansiokkaasti toiminut Kyösti Lamminjoki halusi jättää paikkansa. Tunturilatu esitti Uudenmaan latualueen edustajaksi liittohallitukseen Markku Salmista, mutta epäonneksemme äänestyksessä Markku jäi viiden äänen päähän hallituspaikasta..

* * *

Yhdistyksemme lipun suunnittelukilpailu jatkuu. Muutamia mielenkiintoisia ehdotuksia on tullut, mutta vielä kaivataan uusia vaihtoehtoja. Toivon loppukirivaiheessa tulevan monia tuoreita ehdotuksia.

* * *

Parhaillaan eletään kaamosterapian aikaa. Otetaan se vastaan positiivisella mielellä ja nautitaan.

Toivotan hyvää Joulua jokaiselle ja kiitän kuluneesta vuodesta.

Raimo

HUOMIO HUOMIO HUOMIO

Tunturilatu ry:n jäsenmaksujärjestelmä muuttuu vuoden 2004 alusta. Suomen Latu ottaa käyttöön uudet jäsenmaksuluokat ja syyskokouksen tekemällä päätöksellä Tunturilatu seuraa mukana.

Meillä muutos tarkoittaa seuraavaa:

- maksuluokka "perheen 2. jäsen" poistuu kokonaan, ainaisjäsenen puolisosta tulee yksilöjäsen
- maksuluokka "lapsijäsen" poistuu kokonaan
- uutena tulee maksuluokka perhejäsenmaksu, jossa kaikki samassa osoitteessa asuvat ovat samaa perhettä.
- uutena maksuluokkana tulee nuorisojäsen, alle 19- vuotias.

Alle 19- vuotias nuori, joka asuu omassa osoitteessa.

Tunturilatu ry:n jäsenmaksuluokat vuoden 2004 alusta:

-1. Jäsen = yksilöjäsen saa Tunturilatu-lehden(TL), Latu ja Polku-lehden (LP) ja jäsenkortin (JK)

- **Perhejäsen** saa TL, LP ja 2 kpl JK
- **Nuorisojäsen** saa TL, LP ja JK
- **Ainaisjäsen** saa TL, LP ja JK

Tunturiladun syyskokouksen päättämät jäsenmaksut v. 2004 ovat:

Yksilöjäsen = 1. jäsen 22€
Perhejäsen 35€
Nuorisojäsen 10€
Ainaisjäsen 255€

Tunturiladun johtokunta on tehnyt päätöksen että kaikille samassa osoitteessa asuville lähetetään perhejäsenmaksu v.2004 alussa. Jos perheen jäsenet haluavat pysyä yksilöjäseninä niin ilmoita siitä jäsensihteerille 30.12.2003 mennessä.

- Yhteisperinnässä olevien tunturikerhojen jäsenmaksut peritään ja tuloutetaan kerholle kuten aikaisemminkin.

Näiden yhdistyksemme jäsenmaksujen lisäksi tulevat kerhojen päättämät omat jäsenmaksut.

Kaikille tunturilatulaisille iloista joulun odotusta ja hyvää retkeilyvuotta 2004!

Pirjo Sinilehto
jäsensihteeri
pirjsini@saunalahti.fi
P. 03 2662592

www.tunturilatu.fi

Tunturiladun uudet internetsivut on avattu osoitteessa www.tunturilatu.fi.

Internetin suosion ja käyttäjämäärien kasvaessa siitä on tullut varteenotettava markkinoinnin ja informaation lähde. Tunturiladulla on muutamia vuosia ollut käytössä internetsivut Suomen Ladun sivujen alla. Käytössä olleet sivut koettiin kuitenkin hankalaksi löytää ja kömpelöksi käyttää sekä päivittää. Viime vuoden aikana tehtiinkin päätös, että uusimme järjestön internetsivut kokonaan.

Prosessi lähti käyntiin tämän vuoden alkupuoliskolla, jolloin kartoitettiin erilaisia sivujen toimittamisen vaihtoehtoja sekä niiden hintoja. Lopulta päädyttiin kavtsilaisen **Juhani Greinertin** esittämään vaihtoehtoon. Juhani on tehnyt myös Kavtsin kotisivut. Juhani lupasi rakentaa sivut teknisesti ja sisällön kokoamiseen perustettiin kolmihenkinen työryhmä, johon kuuluivat **Riitta "Iitu" Gerlin, Markku Salminen** ja **Hanna Sinilehto**. Sivut koottiin kesän ja alkusyksyn aikana ja Tunturiladun syyskokouksen jälkeen ne esiteltiin kokousväelle. Virallisesti sivut olivat luettavissa internetissä viikkoa myöhemmin.

Sivut aukeavat klikkaamalla kansisivun Tunturilatu-merkkiä. Etusivun yläosassa ovat linkit sivuilla eteenpäin: kerhot, jäsentoiminta, Tunturiladun säännöt, susijärjestelmä susisääntöineen sekä toimihenkilöt yhteystietoineen. Esittelysivu on myös ruotsiksi, englanniksi ja saksaksi.

Historia -linkin alta löytyy Tunturiladun historian lyhyt oppimäärä.

Kerhosivuilta löytyvät samat kerhojen yhteystiedot kuin Tunturilatu -lehdestä sekä linkit kerhojen omille kotisivuille.

Jäsentoimintasivuilla luetellaan Tunturiladun jäsenedut ja esitellään Tunturiladun kämpät lyhyesti. Lähitulevaisuudessa sivulta löytyy myös 2 tuoreinta Tunturilatu -lehteä pdf-muodossa. Täältä löytyy myös tapahtumakalenteri, jossa vuotuisten Tunturiladun tapahtumien lisäksi on kerhojen tapahtumia. Ideana onkin, että kerhot voivat ilmoittaa internetsivujen tapahtumakalenteriin sellaisia retkiä ja kerhotapahtumia, esim. kursseja, joihin toivovat mukaan myös Tunturiladun ulkopuolisia osallistujia. Toistaiseksi Tunturilatulehden retkimuistiota ei ole tarkoitus sellaisenaan kopioida internetsivuille, vaan internetsivuille tarkoitetut tapahtumat tulisi ilmoittaa erikseen sivujen päivittäjille.

Syyskokouksessa jäsenistöltä tulleen ehdotuksen pohjalta Juhani on kokoamassa ohjeita, vinkkejä ja keskeisiä internettiin liittyviä sääntöjä käyttäjille. Tämän netti-tieto palvelun eli " Netti Noidan Niksi Nurkan" osoite on www.tunturilatu.fi/nnnn. Tarvittavat tunnukset saa Juhanilta (www-sivuilla olevasta linkistä tai puh. 09 - 351 5156, 045 - 671 5156).

Omana sivunaan on jäseneksiliittymislomake, jonka voi täyttää internetissä ja lähettää suoraan jäsensihteerille tai vaihtoehtoisesti tulostaa ja postittaa perinteisemmällä kyydillä.

Toimivien ja kiinnostavien internetsivujen luonteeseen kuuluu, että sivut elävät ja muuntuvat. Siksi onkin toivottavaa, että tunturilatulaiset vierailevat sivuilla ahkerasti ja toimittavat uutta tietoa päivittäjille sekä kertovat mielipiteensä ja muutosehdotukset sivujen sisällöstä. Erityisesti hienot valokuvat arkistojen kätköistä ovat tervetulleita. Kuvat voivat olla joko paperi-, digikuvia tai dioja.

Toisaalta on muistettava, että vaikka internetin välityksellä voidaankin tiedottaa muutoksista nopeasti, Tunturiladun virallinen tiedotuskanava jäsenille on jatkossakin Tunturilatu-lehti. Internetsivut palvelevatkin tehokkaimmin järjestön ulkopuolisia ihmisiä, jotka haluavat lisätietoa toiminnasta ja liittyä jäseneksi.

Sivuja päivittävät Iitu Gerlin ja **Sirpa Alapuranen**. Tärkeimmät sivut, lähinnä tapahtumakalenteri, pyritään päivittämään kuukausittain ja muuten korjauksia tehdään tarvittaessa.

Kantakaamme yhdessä huolta edustavista internetsivuista!

Nettityöryhmä

TALOUSARVIOESITYS VUODELLE 2004

KÄMPPÄTOIMINTA	
Susikyrö	€
Tuotot	
Kiinteistön käyttötuotot	3 750,00
Kulut	
Verot ja vakuutukset	-550,00
Puun hankinta	-1 200,00
Muut kulut	-1 550,00
Susi-Talas	
Tuotot	
Kiinteistön käyttötuotot	980,00
Kulut	
Verot ja vakuutukset	-410,00
Muut kulut	-800,00
Susi-Kiisa	
Tuotot	
Kiinteistön käyttötuotot	850,00
Kulut	
Verot ja vakuutukset	-455,00
Muut kulut	-700,00
Aihki	
Tuotot	
Kiinteistön käyttötuotot	900,00
Kulut	
Verot ja vakuutukset	-120,00
Muut kulut	-1 500,00
KÄMPPÄTOIMINTA YHT.	-805,00
VÄLITYS- JA MYYNTITOIMINTA	
Tuotot	
Tarvikevälitys	550,00
Avaimet	1 400,00
Juhlakirja	500,00
Kulut	
Tarvikevälitys	-400,00
Muut kulut	-50,00
VÄLITYS- JA MYYNTITOIMINTA YHT.	2 000,00
KOKOONTUMISET JA KOKOUKSET	
Kulut	
Kevät- ja kesäpäivät	-340,00
Susiaiset	-230,00
Vuosikokoukset	-950,00
Johtokunta	-2 200,00
Toimikunnat	-1 150,00
Muut kulut	-350,00
KOKOONTUM.JA KOKOUKSET YHT.	-5 220,00
TUNTURILATU-LEHTI	
Tuotot	
Ilmoitukset	250,00
Kulut	
Painatus	-8 200,00
Postitus	-4 550,00
Muut kulut	-100,00
TUNTURILATU-LEHTI YHT.	-12 600,00
KOULUTUSTOIMINTA	
Kulut	
Koulutustoiminta	-500,00
Toimikunnat	-750,00
KOULUTUSTOIMINTA YHT.	-1 250,00
MUU VARSINAINEN TOIMINTA	
Kulut	
Toimistokulut	-220,00
Painatus, kopiointi	-1 450,00
Posti- ja puh.kulut	-1 050,00
Pankkikulut	-270,00
Jäsenasioiden hoito	-4 700,00
Huomionosoitukset	-500,00
Muut kulut	-735,00
MUU VARSINAINEN TOIMINTA YHT.	-8 925,00
VARAINHANKINTA	
Tuotot	
Jäsenmaksut	47 300,00
Kulut	
Jäsenmaksut Suomen Ladulle	-20 450,00
Muut jäsenmaksut	-50,00
VARAINHANKINTA YHT.	26 800,00
TILIKAUDEN VOITTO	0,00

Mitä kuuluu, täällä Okta

Kiitos kysymästä, sanoisit varmaan, ihan hyvää.

Eipä hassummin mene meilläkään. Kesäretket on tehty. Kilpisjärvellä oli taas mukava käydä.

Juha, teit hienoja kuvia retkestä. Kiitos vielä kerran. Olimme myös elokuussa viikonlopun ajan ensiapukurssilla Kessin vaellus oli leppoisa, sään suosima tapahtuma. Alkujärkytyksen jälkeen, minkä tiemaisema sai aikaan, maasto olikin oikein erämaahenkinen. Nammijärvi vei suorastaan sydämeni.

Nyt on sitten syyskokous pidetty ja katseet suunnattu tulevaan juhlavuoteemme. Kerhomme täyttää 40 vuotta ja on toiminutkin 20 vuotta. Anja Mustonen sai vapautuksen pitkäaikaisesta sihteerin tehtävästään ja hän keskittyy kirjoittamaan kerhon historiaa. Uutena sihteerinä aloittaa Anja Vitikka. Puheenjohtajana jatkan minä seuraavan vuoden.

Hiihtovaeltajamme hiihtävät edelleen 18.03. – 08.04. 2004 Susikiisalta Susikyröön. Vetäjänä Raimo. Hiihtoviikkoa vietämme samaan syssyyn Susikiisalla 20.03. – 27.03. 2004.

Toukokuussa on taas aikeet touhuta jotain Kumpelaisten kanssa. Suunnitelmat ovat vain kesken, ettei niistä vielä voi puhua. Toukokuussa järjestämme myös yleisötapahtuman lapsille ja lapsiperheille Kajaanin Pöllyvaaraan , retkiaiheisen luontopolun. Heinäkuussa 24.07. 2004 lähdemme kiertelemään Pallas- ja Olostunturin lehtoisia paikkoja ja katsomaan, mitä siellä kasvaakaan. Ruskaretki tehdään Susitalakselle ja aiheena on kalastus, toki halukkaat saavat kävelläkin.

Ja sitten... SUSIAISET Sotkamon Vuokatinrannassa 08. – 10.10.2004. Pankaapa päivät mieleen, sillä niistä tulee jossain määrin erilaiset kuin ennen.

Kannattaa tulla katsomaan ja kokemaan. Seuratkaa ilmoittelua.

Meinasi aivan unohtua. Piakkoin on pikkujoulut. Tällä kertaa Sotkamon Vuokatinrannassa 29.12.2003 klo 15.00 alkaen. Tervetuloa.

Terveisin
Liisa

Kavtsin kuulumiset

Tervehdys jälleen täältä pääkaupunkiseudun kerhosta kaikille tunturilatulaisille. Vuoden viimeisen lehden painoaika lähestyy ja on aika kertoa Kavtsin loppuvuoden ja tulevan vuoden alun kuulumiset. Kun lehden tämä numero kannetaan koteihimme, ei tälle vuodelle ole kerhon toiminnasta jäljellä kuin kaksi tapahtumaa; 8.12. pidettävä kerhoilta ja saman viikon lauantaina vietettävä kerhon pikkujoulu. Sitten onkin kerhon 31. toimintavuosi dokumentointia vaille valmis.

Joulukuun kerhoilta-aiheena on Euroopan kaukovaellusreitit. Kavtsin entinen puheenjohtaja Eero Hämäläinen tulee

kertomaan näistä yhdestätoista reitistä, joilla yhteensä on pituutta lähes 60 000 km. Eerolla asiasta on varmasti paljon sanottavaa, sillä hän on ollut mukana tekemässä näiden vaellusreittien yhteenvetotietoja. Saattaa olla, että jälleen kerran Kampin palvelukeskuksen ruokasali täyttyy ääriään myöten. Niin kiinnostava tämä aihe on varmasti monelle kerholaiselle.

Pikkujoulu vietetään tällä kertaa perinteiseen pikkujoulutapaan. Juhlapaikka on monilta aikaisemmilta vuosilta tuttu Käpylän työväentalo.

Vuoden 2004 kerhoillat aloitetaan tammikuun 12 päivä. Silloin illan esiintyjänä on Tunturilatu ry:n kunniapuheenjohtaja Antero Tarvainen. Antero tulee kertomaan ajasta, jolloin Tunturilatu ry perustettiin. Illan aikana kuulemme ja näemme kuvista, minkälaista oli vaeltaminen viisikymmentä vuotta sitten. Ainakin uusille kerholaisille ilta on varmasti mielenkiintoinen ja tätä aihetta on toivottu ohjelmaamme jo pitemmän aikaa.

Helmikuun kerhoilta on 9.2. jolloin kuulemme erikoistutkija Krister Karttusen esitelmän sammalista.

Tulevan vuoden retkitapahtumista Kavtsissa ensimmäinen on tammikuun 9. päivä. Silloin joukot kokoontuvat Nuuksion Pitkäjärvelle iltahiihtoa varten. Jospa vaikka löytyisi kuutamoa, joka valaisisi järven ja sitä ympäröivän luonnon. Niin ja lumi olisi tietenkin toivottavaa, kun hiihtämään mennään. Seuraava ulkoilureissu kerhossamme on 17 päivä tammikuuta, jolloin Meriläisen Pertin johdolla lähdemme lumikenkäilemään. Kokoontumispaikka ja –aika selviävät myöhemmin, joten aiheesta tarkemmin tammikuun kerhoillassa ja kerhomme sivuilta netissä.

28-29 helmikuuta Juha Kelkka vetää talvisen viikonlopun Torronsuolla. Silloin pääsee kokeilemaan vaikkapa vaeltamista talvella ja majoittumista talviteltaan. Jos vaikka keväällä innostuisi lähtemään kerhon talvivaellukselle viikoilla 15 ja 16.

Tässäpä nämä "kahdeksannen" kuulumiset tällä kertaa; viimeiset minun kirjoittamina. Hannu Maula jatkaa uutena kerhomme puheenjohtajana vuoden 2004 alusta, joten Kavtsini johto siirtyy todella kokeneelle ja kunnostautuneelle eräretkeilijälle. Kaikille teille Tunturilatu-lehden lukijoille toivon hyviä ja antoisia retkivuosia eteenkin päin.

Jorma

TOIMINTASUUNNITELMA VUODEKSI 2004

58. toimintakausi

1 Yleistä

Tunturiladun ulospäin näkyvä toimintatapa jatkuu. Yhdistyksemme lipun suunnittelukilpailu saatetaan päätökseen. Samoin tehdään päätös Tunturiladun tunnuslauseesta. Molempien hyödyntäminen tapahtuu tulevina vuosina. Varsinkin tunnuslauseen käytön uskotaan tulevaisuudessa olevan näkyvää ja runsasta.

Tiedottamisessa Tunturilatu-lehtemme rinnalle on otettu käyttöön yhdistyksemme oma Internetsivu, jonka kehittäminen on jatkuva prosessi. Lipun, tunnuslauseen, Tunturilatu-lehden ja internetsivun runsaalla ja näkyvällä käytöllä voimme tulevaisuudessa kertoa olemassaolostamme ja toiminnastamme entistä enemmän.

Kerhojen toiminta omilla paikkakunnillaan on näyte Tunturiladun toiminnasta, joten näkyvä työ kerhoissa on tärkeää myös yhdistyksen kannalta kuten se on ollut tähänkin asti.

Uusi idyllinen kiinteistömme Aihki varustetaan käyttökuntoon vastaanottamaan jäseniämme. Tätä yhdistyksessämme uudenlaista majoitusmahdollisuutta tullaan käyttämään runsaasti.

2 JÄRJESTÖ-ORGANISAATIO

Johtokunta
Tunturiladun toimintaa johtaa johtokunta. Johtokunnan kokouksiin osallistuvat myös sihteeri, jäsensihteeri, taloudenhoitaja ja Tunturilatu-lehden toimitussihteeri.

Toimikunnat

Tunturiladun toimintaa omilla sektoreillaan hoitavat
- järjestötoimikunta
- koulutustoimikunta
- kämppätoimikunta
- retkitoimikunta
- nuorisotoimikunta
- saamelaistoimikunta
- susivaliokunta
- tiedotus- ja julkaisutoimikunta
- työvaliokunta
- kerhoasiainhoitaja

3 JÄRJESTÖ-TOIMINTA

Jäsenille tarkoitetut yhteiset tapahtumat

- kevätpäivät ja kevätkokous 5.–7.3. Mäntyniemen lomakeskuksessa Pyhtään Munapirtissä Kuovzan isännöimänä
- kesäpäivät 13.–15.8. Syöksynsuun leirikeskuksessa Hämeenlinnassa Alppaksen isännöimänä
- susiaiset ja syyskokous 8.–10.10. Sotkamon Vuokatinrannassa Oktan isännöimänä

4 TUNTURI-KERHO- JA MUU TOIMINTA

- kerhojen ja Tunturiladun yhteistilaisuudet
- kerhojen välinen yhteistoiminta
- kerhoviikot Lapissa
- kerhojen oma toiminta
- mahdollinen talkootoiminta

5 KOULUTUS-TOIMINTA

- Järjestetään ensimmäinen retkenvetäjän koulutustilaisuus uutta kurssimateriaalia käyttäen.
- Korjataan vanhentuneet tiedot Tunturiladun talvi- ja suunnistuskurssien materiaalissa.
- Kannustetaan ja avustetaan tunturikerhoja koulutustilaisuuksien järjestämisessä.

6 KÄMPPÄ-TOIMIKUNTA

- Kämppien ylläpitävää huoltoa, Susikyrön aurauksesta huolehtiminen
- osallistutaan Kyrönperän ympäristön latujen kunnossapitokustannuksiin
- kiinteistöjen aluemaksu on 4 €/vrk/hlö, kerhoviikolta aluemaksu on yhteensä enintään 335 €.
- Aihkin kunnostustöitä jatketaan. Kämpän sisustusta ja varusteita täydennetään. Aihkin vuokra on 15 €/vrk.

7 RETKI-TOIMIKUNTA

- Retkitoimikunta vastaa Tunturiladun retkitoiminnasta, suunnittelee vaelluksia, aktivoi ja opastaa jäsenistöä retkiasioissa.
- Toimikunta ylläpitää luetteloa ja tiedottaa jäsenistölle Tunturiladun ja eri kerhojen järjestämistä yhteisretkistä.
- Toimikunta pyrkii löytämään ja kehittämään uusia toimintamuotoja Tunturiladun retkitoiminnassa. Opastaa jäsenistöä varusteasioissa, retkeilytekniikassa ja retkialuetietoudessa.
- Toimikunta tulee keräämään luetteloa retkenvetäjistä ja pyrkii näiden johdolla järjestämään erilaisia vaelluksia eri puolilla Suomea.
- Toimikunta pyrkii aktivoimaan jäsenistöä retkeilemään Lapissa ja muuallakin.

8 NUORISO-TOIMIKUNTA

- Tuetaan nuorison retkeilyharrastuksen kehittymistä tunturikerhojen toiminnassa.
- Pyritään järjestämään nuorisolle koulutusta Tunturiladun tapahtumien yhteydessä.

9 SAAMELAIS-TOIMIKUNTA

Toimikunnan tarkoituksena on olla linkkinä Saamenmaahan, pitää yllä tunturilatulaisten hyviä suhteita saamelaisväestöön, edistää saamelaiskulttuurin tuntemusta tunturilatulaisten keskuudessa. Tämä tapahtuu tiedottamalla asioista Tunturilatulehdessä, Tunturiladun tilaisuuksissa ja toimimalla linkkinä pohjoisen sekä välittämällä saamelaisaiheista ohjelmapalvelua kerhojen tilaisuuksiin.

10 SUSIVALIO KUNTA

Toimintakauden aikana susivaliokunta käsittelee jäseniltä tulleet susianomukset ja järjestää niihin liittyvät suulliset keskustelut susiarvoja hakevien kanssa. Tunturiladun tilaisuuksissa, kerhojen järjestämissä tapahtumissa sekä yhdistyksen jäsenille annettavalla tehokkaalla tiedottamisella susivaliokunta tekee susijärjestelmää tunnetuksi ja edistää näin susiarvoihin liittyvää tietämystä ja kiinnostusta. Susivaliokunta osallistuu tarvittaessa syksyn 2004 susiaisten järjestämiseen.

Kauden aikana valiokunta jatkaa Tunturilatu-lehdessä olevaa "Susivaliokunnan kuulumiset" artikkelien kirjoittamista.

11 TIEDOTUS- JA JULKAISU-TOIMINTA

- Tunturilatu-lehti, 4 numeroa (2 x 12 sivua, 2 x 16 sivua)
- Latu ja Polku -lehti, 7 lehteä
- jäsenkirjeet
- yhteistilaisuudet
- johtokunnan ja toimikuntien jäsenten yhteydet
- kannanotot ja lausunnot
- Tunturiladun ja eräretkeilyn tunnetuksi tekeminen
- esitteiden jakaminen uusille jäsenille
- Tunturiladun ulkopuolisille henkilöille jaettavan esitteen uusiminen
- Tunturiladun internet-sivujen kehittäminen

12 MYYNTI-TOIMINTA

- 50-vuotisjuhlakirja
- kämppäavaimet
- merkit, tarrat ja Tunturiladun pinssi
- Eräretkeilyn perustietoja -kansio
- kämppäkortit
- 50-vuotisjuhlavuoden kuksat
- Balggis-kirja
- erä SM -liivit

Johtokunta

Edellä olevaan toimintasuunnitelmaan vuosikokous päätti seuraavasta lisäyksestä kohtaan 4 Tunturikerho- ja muu toiminta :

Kerhojen välistä yhteistyötä edistetään kerhojen puheenjohtajien ja sihteereiden yhteisellä palaverilla esimerkiksi kesäpäivien yhteydessä.

Tarkennettiin seuraavia kohtia toimintasuunnitelman toteuttamisessa:

Tulevaisuudessa tunturikerhojen toiminnan olisi hyvä näkyä selkeämmin Tunturiladun toimintasuunnitelmassa.

Kerhoille laaditaan ohjeet niminäkyvyyden parantamiseksi.

Ikäsusi Antti Karlin no 93

Jo lapsuudessa luettu Yrjö Kokon "Sudenhampainen kaulanauha" sytytti Antin Lapin kuumeen. Ensimmäisen Lapin matkansa hän teki vuonna 1973, jolloin tutuksi tuli Kevon kanjoni. Hän on ollut vuodesta 1978 lähtien Tunturiladun ja samalla myös tunturikerho Login jäsen. Antin Tunturisusinumero on 1.332.

Ikäsusi Antti Karlin kertoili noidalle tunturilatu-taipaleestaan.

Hän on ollut pitkään Tunturiladun kantavia voimia; 1980-luvun alkupuolella Login johtokunta ja Tunturiladun johtokunnan jäsen vuosina 1984 - 1985 ja sihteeri vuosina 1986 - 1990. Merkittävimmän uran hän on kuitenkin tehnyt Tunturilatu –lehden toimitussihteerinä vuosina 1990 - 2001, jota työtä hän hoiti ansiokkaasti. Hän oli myös laatimassa viimeisen susiuudistuksen ensimmäistä ehdotusta.

Antti ei ole ainoastaan retkeilijä, vaan myös monipuolinen Lapin luonnon tuntija, jonka keräämiä tietoja on käytetty mm. viimeisten kiljuhanhiemme pesäpaikkojen etsintään. Hän on tunturien lisäksi kolunnut lukuisia Lapin soita. Lisäksi hän on pitänyt lukuisia Lapin linnut sekä Lapin luonto –kursseja mm. Kiilopäällä ja Utsjoen Luombusjärven maastossa. Onpa moni tunturilatulainen saanut ruskettaa naamaansakin niillä toukokuisilla saaristoretkillä, jotka lähtivät Kustavista aina Ahvenanmaan puolelle. Yhden kerran lähdettiin Uudestakaupungista ja silloin satoi, se harmittaa vieläkin.

Erävaelluskisojakin on tullut koluttua ja aina Login nimissä. Muista harrastuksista mainittakoon linnut ja niiden rengastus sekä ympäristövalistus, joka työ on vienyt hänet usein myös Baltian maihin. Yhtenä lähiajan tavoitteena on luoda aktiivisemmat yhteydet Viron Matkaliittoon ja tulevaisuudessa vaihtaa kokemuksia pohjoisten alueiden retkeilystä.

Kuinka monta henkilöä on ollut susivaliokunnan puheenjohtajana ?
Kuka oli juhlakirjatyöryhmän puheenjohtajana ?
Montako tunturilatulaista osallistui 10.9.1996 kello 12.00 juhlatapahtumassa 54:n tunturin huiputtamiseen?
Näihin kysymyksiin löytyy vastaus omasta juhlavuoden kirjastamme:

VIIDEN VUOSIKYMMENEN VAELLUS

Kirjahan löytyy jokaisen tunturilatulaisen kirjahyllystä. Eikö niin?

Kirjaa voi ostaa taloudenhoitajaltamme Marja-Liisa Mäeltä puh. (03) 675 9061.

Kumpen kuulumiset

Tätä kirjoitellessa on jo Pielisen veden korkeus saavuttanut syksyn sateiden myötä normaalitasonsa ja helteinen kesä kangastelee vain kauniina muistoina mielessä. Niinpä.

Mutta elokuulla kumpelaiset toteuttivat pitkäaikaisen unelmansa: Halti valloitettiin! Kuume Haltille oli kova – suorastaan polttava. Niinpä retken vetäjä Pena sanoitti retkeä odotellessa huikean Haltin valloituslaulun, jota luikautettiin vastaantulijoille, myöräkulkijoille ja omaksi iloksi – aina tarpeen tullen. Komea laulu, jonka sanat löytynevät toisaalta lehdestämme, samoin kuin kuvakertomus retkestämme.

Syksyn ruskaretkemme tehtiin Kiisalle kahdenkymmenen vaeltajan toimin. Puolet porukasta paineli kohta Patonivasta tunturiin vaeltamaan. Eikä sekään riittänyt, vaan kohta Kiisalle palattuaan ja saunottuaan kyllikseen, suuntasivat sumun sekaan Nilijoen latvoille "paratiisikoivikkoon". Mennen tullen sankka sumu toi oman jännittävän mausteensa tähän osioon retkestä Nilillä. Näet maisemaa ei ollut ja kompassiinkaan ei aina ihan luottanut. Onneksi puoliltapäivin armas aurinko kera tunturituulien paljasti syksyn värikkään maiseman ihailtavaksi. Vaan kaikkiaan 26 marjastajaa, saunojaa ja ilonpitäjää Mäkikankaalla. Hyviksi todetuista tavoista kannattaa pitää kiinni, siispä ensi vuonna taas!

kesta, sumustakin huolimatta perille mentiin ja takaisinkin tultiin aikataulun mukaan. Unohtumaton Kiisan viikko, kerrassaan loistelias ruska ja verraton Kiisan majapaikka saunoineen. Kiitos!

Hyväksi tavaksi ja tapaamisen paikaksi on kumpelaisille vuosien varrella tullut Pielisen Ladun Mäkikankaan kämppä. Ynnä lokakuinen karpaloretkemme. Paivinsuo jo sinällään, lisättynä pulskilla marjoilla on kokemisen arvoinen. Ja tätä kai todistaa runsas osallistuminen viikonloppuretkeemme. Meitä oli kaik-

Kerhomme syyskokous on pidetty marraskuun lopulla Huhmarissa. Siellä tehdyistä henkilövalinnoista, vuoden 2004 toiminnasta ja taloudesta kirjoitellaan seuraavassa Tunturilatu-lehdessä.

Joulupukki Suomen Lapista, Korvatunturilta kolkuttelee kohta ovellamme ja Uusi Vuosi on tuota pikaa astumassa nautittavaksemme.

Rauhallisen Joulun ja Hyvän Uuden Vuoden toivotuksin **Esko**

Osa ruskaretken vaeltajista Patonivan pysäkillä.

Njealljen kuulumiset

Hei kerholaiseni ja tunturilatu-ystävämme - kesä ja syksykin alkaa olla takana - Jouluun on enää aikaa vähän, alle kuukausi. Kerron tässä vähän menneestä, koska tunnustan olleeni "Matti-Myöhäinen" edelliseen lehteen kirjoitustani lähettäessäni.

Kerhomme aloitti tuttuun tapaansa syyskauden toiminnan tänä vuona luonani Kangaspellossa kauniin kesäsään – ja -hengen vallitessa.

Suurin yllätys oli, kun komean ilmalennon tehnyt Huttus-Pekkamme nousi Sepposen Eskon autosta - tuli kanssamme aloittamaan syyskautta. Yllä olevassa kuvassa Pekka on juuri saapunut ja tytöt laittavat tulokahvipöytää kuntoon. Toisessa kuvassa taas Pekka kertoo "ilmalento kokemuksiaan" – ja lääkärien ihmetystä, siitä mitä yli yhdeksänkymppinen katolla teki ja kuka sen sinne hilasi" – lääkärit olivat Pekan kertoman mukaan sitä mieltä, että oli kysymyksessä korkeintaan seitsemänkymmentävuotias - ja me myös olemme samaa mieltä.

Njealljen kesäloman aikana olemme tavanneet muutaman kerran - kiitos Ritvalle ja Eerolle mukavasta kesäpäivästä Saimaan rannalla – Marskin juhlissakin oltiin - kiitos Leenalle ja Topille kestityksestä ja saunasta sen jälkeen – Helenan mökkipäivä siirtyi sään takia kaupunkikotipäiväksi - talon antimet maistuivat porukalle ja siellä vierähti iltapäivä rattoisasti - kiitos Helena ja Seija - mukavia muistoja liitettäväksi muistojen albumiin, jonka päällä lukee Njeallje.

Toimintasuunnitelmamme mukaan olimme Kiisalla viettämässä ruskaviikkoamme. Linja-autossamme oli mukana Tsietsan vaeltajat, jotka jätimme Kiilopäälle ja Akumajan matkalaiset Akumajan tienhaaraan, mukavaa että lähditte mukaamme - lähdetään yhdessä toistekin. Kiisalla teimme talkoita - polttopuu-urakka oli melkoinen - puhdasta jälkeä tuli myös kämpässä ja saunassa. Ruska ei ollut vielä täydessä loistossaan, mutta kyllä niitä maisemia passasi katsella ilman ruskan loistoakin - ilmojen herra hemmoitteli meitä sen viikon aikana todella upeilla ilmoilla - viimeisenä iltana sattaa tihhuutteli, mutta se ei estänyt ulkona räiskäleen paistoa ja jäähyväisten jättöä Kiisan maisemille. Kotiin tuomisina taisi olla melkein koko porukalla kunnon syysflunssa, jota parannellessä taisi useimmilla useampi viikko vierähtää!

Pekka kertoili ilmalennostaan kerholaisillemme.

Susi-Kyrön talkoot on oma juttunsa kokonaan, mutta en malta olla mainitsematta sitä, koska se oli todella upea kokemus - todistus siitä, että talkoohenki elää edelleen Tunturiladussa. Ilmasta välittämättä urakka tehtiin loppuun - luntakin saatiin, mutta valitettavasti sukset jäivät kotiin - ensilumen hiihdot olisi voinut järjestää talkoiden lomassa. Ahtikin oli suosiollinen, kun Häkkisen Urpo kaverinsa kanssa laski verkot veteen - kala saatiin ja paljon - sitä siivottiin, paistettiin, savustettiin, suolattiin ja tehtiin rantakalaa, mutta täytyy sanoa, että ei ihan helppoa ravintoa ollut sekään.! Talkoista tulenee oma juttunsa, joten en kerro siitä enempää paitsi terveiseni kaikille talkoissa olleille.

Syyskokoukseen ja susiaisiin menimme joukolla, koska vihittävänä oli uusin Tunturisutemme Olavi Ylönen - lämpimät onnittelumme Sinulle Olavi koko meidän "porukalta" - kiitos Logilaisille hyvin järjestetyistä juhlista - upeat puitteet meren tuntumassa kruunasi järjestämänne juhlan.

Sitten syksyn tapahtumiin - syyskokous pidettiin Pieksämäen isännöidessä kokousta Partaharjun Hollituvassa. Uusia toimihenkilöitä valittiin erovuoroisten tilalle - lämmin kiitos paikkansa toimikunnassa jättäneille ja tervetuloa uudet toimihenkilöt.

Puheenjohtajan nuijaa valittiin heiluttamaan entinen puheenjohtaja Lea Sarkeala - varapuheenjohtaja Esko Sepponen jätti jäähyväiset varapuheenjohtajuudelleen ja kerhotoimikunnalle, joten varapuheenjohtajuus siirtyi Mikkeliin Kari Loposelle ja "kirjanpitäjäksemme" lupautui myös Mikkeliä kotipaikkanaan pitävä Airi Kuitunen, jolla on vanhastaan kokemusta Njealljen tilien kurissa pidosta - sihteerinä jatkaa Leila Auvinen - tämä on kuulema viimeinen vuosi - uuden koulutus alkaa, kunhan löydämme vapaaehtoisen siihen hommaan.

Loppuvuoden toiminnasta kerron vielä, että marraskuun 29 päivänä on Mikkelin Naisten messut, johon osallistumme - joulukuun 7:pnä on pikkujoulumme klo 13 alkaen Mikkelin Mäntyniemessä ja joulunviettoon lähdemme Lappiin 20:pnä joulukuuta.

Kerhotiedote vuoden 2004 tapahtumista jaetaan kerhoilloissa. Tammikuun kerhotapaaminen on Varkaudessa to 15.1. tai la 17.1. Helmikuussa tapaamme Pieksämäellä Laskiastapahtuman merkeissä ja maaliskuussa on Njealljen kevätkokous Mikkelissä to.11.3. Tunturiladun kevätpäiviä isännöi maaliskuun 5.-7.3. Kuovza Mäntyniemen lomakeskuksessa Pyhtään Munapirtissä, jonne taas lähdemme porukalla tapaamaan muita tunturilatulaisia. Viikolla 14 on alustavasti sovittu Kumpelaisten kanssa yhteisestä hiihtoviikosta Susikyrössä. Toukokuussa lähdemme tutustumaan Leivonmäen uuteen kansallispuistoon viikonloppuna 22.-23.5. - matkasta tarkemmin kevään kerhoilloissa. Kesäkuussa osallistumme Suomi Meloo tapahtumaan, joka on 12.-19.6. ja kulkee Iisalmesta Kotkaan. Pyöräilyä Ahvenanmaalla suunnitellaan myös kesäkuulle ja ennen kesäloman alkua vietämme yhteistä juhannusta Kangaspellossa. Syksyn tapahtumiin palaan myöhemmin - tervetuloa joukolla mukaan kerhotapaamisiimme sekä Tunturiladun tilaisuuksiin.

Toimintasuunnitelmaa tekemässä on vain pieni joukko kerholaisistamme,joten kerro, jos haluat jotain muuta- uudet ideat ovat aina tervetulleita.

Täältä Kangaspellon pimeästä illasta toivotan hyvää syksyn jatkoa ja Joulun odotusta sekä lämpimät terveiseni kerholaisilleni ja kaikille Tunturilatulaisille.

Lea-puheenjohtaja, Njeallje.

Susiaiset saaristossa

Kuten Login puheenjohtaja **Kramsun Paavo** syyskokous- ja susiaisviikonlopun avauspuheessaan sanoi, niin saaristossa ja tuntureissa on paljon samanlaista karuutta ja autiutta. Heinänokan leirikeskus Turussa Satavan saarella on sisäsaaristossa ja vain muutama kallioluoto lähistöllä luo merellisen tunnun, mutta siitä huolimatta se oli vallan sopiva paikka viettää tätä Tunturiladun vuotuista päätapahtumaa.

Tunturiladun johtokunta vuosimallia 2004: Puheenjohtaja Raimo Pahkala, Sirpa Alapuranen, Marja-Liisa Mäki, Paavo Kramsu, Hanna Sinilehto, Ritva Loimio, Markku Salminen, Lea Sarkeala ja Veijo Taavitsainen.

Logi aloitti valmistelut jo kevättalvella kun käytiin porukalla hakemassa rakovalkeapuut pois metsästä hankikelillä. Pari viimeistä viikkoa ennen lokakuun toista viikonloppua olikin sitten järjestelyvastuussa olevilla kiivasta aikaa. Rahastonhoitaja **Sirkka-Liisa** oli saanut tuskailla ilmoittautumisten ja budjetin kanssa, mutta kun ensimmäiset vieraat perjantaina illansuussa tulivat, niin lähes kaikki oli saatu tehdyksi. Pimeässä otsalamppujen valossa merkattiin vielä luontopolkua ja viimeisteltiin susiaispaikkaa.

Yöllä satoi rankasti, mutta kun lauantaiaamuna lisää osanottajia alkoi saapua, niin taivas oli kyllä pilvessä, mutta sadetta ei enää saatu. Asuntovaunut parkkeerattiin partiolaisten venevalkamaan ja siellä olivat sulassa sovussa niin meri- kuin maanteiden valkokylkiset taivaltajat. Lähes parikymmentä telttaa nousi asuntolarakennuksen viereen lentopallokentälle, mutta suurin osa tyytyi sisämajoitukseen, minne emäntä Satu oli apulaisineen pystyttänyt myös runsaan puffetin.

Luontopolulle oli **Appelblomin Kaitsu** viritellyt saaristo- ja meriaiheisia rasteja, eli solmuja ja merimerkkejä piti tunnistaa, kuten myös arvailla mitä klyyvari ja jaagari tarkoittavat mutta olihan siellä perinteisempiä kasvi- ja eläinaiheitakin. Osallistujilla oli mahdollisuus kokeilla myös **Kallion Pekan** paikalle järjestämää kirkkovenettä ja sujui se ryhmäsoutu merelläkin vaikka enemmän kait sellaisella veneellä on kuljettu saarnaa kuuntelemaan järvisuomessa.

Iltapäivällä hoideltiin pois myös sääntömääräinen syyskokous 122 osallistujan voimin, ja hetimiten toimihenkilöiden valinnan jälkeen kokous keskeytettiin toviksi koska Turun radiosta tuli niin mielenkiintoista ohjelmaa, että sitä oli ihan pakko kuunnella välillä. Yleisradion toimittaja ja logilainen **Jussi Nurmi** teki suoraa lähetystä susiaispaikalta, missä seremoniamestari **Pertti Keihäs** kertoili koko Varsinais-Suomelle, mikä Tunturilatu on ja mitä susiaisissa tapahtuu. Kokous vietiin sitten loppuun ilman sen enempiä yllätyksiä ja puheenjohtajana jatkavan **Pahkalan Raimon** kerrottua kuulumiset mm. Susikyrön uudesta tukikohdasta Aihkista, saimme viimeksi tutustua yhdistyksen uusiin kotisivuihin, joita niiden tekijä **Juhani Greinert** esitteli. Käykää siis kaikki katsomassa osoitteessa www.tunturilatu.fi jos ette ole niitä vielä nähneet.

Ilta oli jo pimennyt kun susiaiskansa vaelsi jonossa hiiren hiljaa vihkipaikalle jätkänkynttilöiden reunustamaa polkua kallion laelle, missä lapinnoita veteli sikeitä kynsitulilla. Siitä herättyään hän sai vieraakseen Tunturilatulehden entisen toimitussihteerin **Antti Karlinin**, jonka kanssa ensin kahviteltuaan vihki tämän sitten ikäsudeksi. Tämän jälkeen noita käski paikalle myös outa- ja tunturisusiehdokkaat, jotka ensi töikseen sytyttivät valtaisan

- Jo vain saivat susikokelaat kunnon tulet aikaiseksi, myhäili noita tyytyväisenä.

rakovalkean, jota tuuli lietsoi niin, että lähimpänä olleet saivat siirtyä loitommas. Kaikki ehdokkaat saivat noidalta armon ja susilauma kasvoi mukavan kokoisella pentueella. Ja niin siinä taas kävi, kun hokmannia oli nautittu, että noita lankesi loveen ja juhlakansa sai poistua susiaiskahveille.

Ilta jatkui vielä tulilla, missä **Pavarotti-Pertin** johdolla nautittiin ja laulettiin niin, että varmaan Airiston toisella laidallakin kuulivat.

Sunnuntai aloitettiin **Pappi-Pentin** pitämällä aamun avauksella ja sen perästä seurasi heti susien kokous. Siinä susivaliokunnan puheenjohtaja **Jorma Alapuranen** ilmoitti jättävänsä tehtävän ja vaikka on aina surullista kun lauma menettää johtajansa, niin päätöstä pitää kunnioittaa ja kiitämme Jormaa hyvin suoritetusta työstä. Uudeksi puheenjohtajaksi kokous valitsi **Veijo Taavitsaisen**, eli onnea Veijolle uudessa tehtävässään, kuten myös **Pirjo Jauhiaiselle**, joka valittiin uutena jäsenenä valiokuntaan. Uudet sudet kertoivat myös parilla sanalla itsestään ja näin heidät otettiin virallisesti mukaan rääthyyn.

Luontopolun salat selvitettiin ja parhaat palkittiin ja onnekkaimmat saivat vielä arpajaisvoittojakin. Linkolehdon Ari esitteli Partiovarusteen tuotteita ja pitää vain ihmetellä kuinka kehitys kehittyy, kun hypisteli uusia makuupusseja ja –alustoja. Eivät paljoa paina ja tilaa vie, mutta ilmeisesti ovat varsin toimivia silti. Kun yhdistyksen viiri oli laskettu alkoi kotimatka, kenellä lyhyempi kenellä pidempi.

Logilaiset kiittävät kaikkia mukana olleita, oli upeaa kun tulitte kylään ja toivottavasti hyvät ystävät viihdyitte. Ja kiitos myös meille itsellemme, eli meidän puuhanaisillemme ja –miehillemme, jotka tekivät tämän kaiken mahdolliseksi. Ensi vuonna tavataan taas jossain päin meidän armasta isänmaatamme.

Paul Pakarinen, teksti
Satu Ojala, kuvat

- Osaakos Outasudeksi pyrkivä sanoa, kauanko kestää postin tulo Kokemäeltä Helsinkiin, tivasi noita Riitta Aaltoselta. Riitan susianomus taitaa edelleenkin olla matkalla Helsinkiin. Onneksi asiat hoituivat viime tingassa muulla tavalla. Taustalla tunturisudet Olavi Ylönen, Aarne Hirvonen, Paul Pakarinen ja Juhani Lahtinen.

Vuonna 2003 vihityt sudet

Tunturisudet:

1621 Aarne Hirvonen Logi, 1622 Juhani Lahtinen Geatki, 1623 Paul Pakarinen Logi, 1624 Esa Tervonen Kavtsi, 1625 Jukka Torpo Ovtsi, 1626 Olavi Ylönen Njeallje.

Outasudet:

19 Riitta Aaltonen Geatki.

Susikämppien kierros

Tunturiladun piirissä ideoitiin joskus 1980-luvulla vaelluksia Tunturiladun Lapin tukikohtien välillä. Itsekin niitä tein hiihtämällä kahden viikon jaksoissa kaikki kämppien välit. Pitkää vaellusta miettiessämme, Pena ehdotti kämppien välien hiihtämistä. Nyt kaikki yhteen pötköön. Saimme Matin mukaan porukkaan. Vuoden päivät tutkailimme asiaa ja vuoden 2003 kevättalvella oli aika toteuttaa suunnitelma. Päätimme aloittaa Nuvvuksesta. Saimme luvan pysäköidä automme kuudeksi viikoksi maatalon pihaan. Tavarat autosta ahkioon ja kilometrin nykäisy ylämäkeä Tunturiladun Susikiisan kämpälle. Siitä alkoi Kolbmalaisten, Pentti Hyytiäisen, Matti Juuran ja Sakari Karrin kuuden viikon seikkailu Lapin ympäri.

Vaelluksen jälkeen Susikiisalla, vas. Matti Juura, Pentti Hyytiäinen ja Sakari Karri.

Lumituiskussa Pulmankijoella.

Saariselän tuntureiden syleilyssä.

Kaldoaivin erämaan avaruutta.

Lähdemme liikkeelle Susikiisalta 13.3.2003. Alku on hankalaa rämpimistä, mutta Nuvvosjoen jäällä ja rannoilla hiihto helpottuu ja matka alkaa edistyä. Aurinko paistaa ja tuuli on kova, mutta onneksi myötäinen Ylhäällä puuttomalla alueella hanki jo kantaa hyvin. Reitti kulkee Kiisalta Kevon kautta Vaisjoelle. Juovvaskaidia ylittäessämme ihmettelemme lumen vähyyttä. Paljaita mättäitä on paljon ja varvut näkyvissä! Vaellus jatkuu Shkietaraksen kautta Sevettijärvelle. Opukasjärvellä joudumme melkoiseen myrskyyn. Myöhemmin saimme kuulla, että Sevettijärven alueella tuulen nopeudeksi puuskissa oli mitattu 36 m/s. Onneksi emme olleet teltassa. Tai edes edellisessä porokämpässä.

Sevettijärven jälkeen on vuorossa Vätsärin erämaa. Hiihto jatkuu Tuulis-, Äälis- ja Surnujärvien kautta Piilolan kämpälle, jossa pidämme tauon vaeltamisesta. Teemme päiväretken Suomen, Norjan ja Venäjän rajapyykille Muotkavaaraan. Rajapyykin kolme vuotta vanhasta vieraskirjasta ei löytynyt muiden suomalaisretkeilijöiden nimiä. Muualta Euroopasta kyllä on väkeä käynyt. Vaellus jatkuu Kessin läpi Nellimiin ja edelleen Susitalakselle.

Talaksella huolsimme itseämme ja varusteita. Täällä retkikuntaamme liittyivät Hanna ja Jani.

Talakselta jatkamme Raja-Jooseppiin, Anteriin ja Luirolle. Vaelluksen ensimmäiset retkeilijät kohtaamme Hammaskurun kämpällä. Luirolla heitä onkin jo sitten paikat täynnä. Kun katselen tyhjää tilaa alalaverilta, niin ylhäältä huudellaan, että ne on varattuja. Luulin tulleeni autiotupaan, mutta varaustuvalta tuntuu tämäkin. Aamulla poistumme liukkaasti kämpästä.

Matka jatkuu Karapuljun kautta Nattasten pohjoisen puoleisia soita Tankapirtille ja Sota-aapalle. Sieltä suuntaamme Sodankylän ja Inarin rajalle. Rajaa seuraillen Näätäselkään ja edelleen Paaraskallaan.

Reitille osuu myös legendaarinen Naskama-aapa. Jänkää riittää joka suuntaan kilometreittäin. Kolmen tunnin hiihdon jälkeen olemme jängän toisella reunalla Vuossiselässä. Matka jatkuu edelleen Housuselän, Kapperapalon ja Kuolajärven kautta Susikyröön.

Taas on vuorossa huoltopäivä. Susikyrössä valmistaudutaan Tunturiladun kevätpäiviin. Väkeä on paljon ja tilat vähissä. Meille suodaan kuitenkin ystävällisesti majoitus sisätiloissa. Kiitos siitä!

Levon ja tankkauksen jälkeen matka jatkuu. Reitille osuvat Korsatupa, Avisuorajoki, Vaskolompolo, Stuorra Poge ja Angelia edeltävät lumettomat suot. Ajojängällä lunta on siellä täällä. Enimmin vain kelkanjäljessä. Paskajängälle tultaessa kelkan jälki katoaa varvikkoon. Kaksi joutsenta ihmettelee kulkuamme pienen lammen jäällä. Seuraamme lumisimpia paikkoja ja pian huomaamme olevamme Paskaojan kämpällä. Melkoisesti suunnitellulta reitiltä sivussa. Lumisia paikkoja etsien kiertelemme metsissä ja jängillä. Lumettomassa suomättäikössä ahkio ei oikein tahdo pysyä pystyssä.

Muotkatuntureiden lumitilanne on hieman parempi. Järviä, jänkiä ja jokia pitkin saavumme Kurtujoen kämpälle. Kämppä on remontissa ja yövymme kämpän pihalla.

Aamulla pakkasen kovettama kelkanjälki rahisee suksien alla ja matka joutuu. Jälki kääntyy omille teilleen. Tarvomme umpista kohti Kurtukeätsohkan satulaa. Ylhäällä hanki kantaa. Ilma lämpenee. Rämpimisen jälkeen pidämme päivätauon Porttikaltion poroerotuspaikalla. Löydämme melko tuoreen jäljen, joka menee kohti Stuorraaytsiä. Lämpöasteita on jo toistakymmentä. Hiihdämme ilman paitaa. Ylitämme Njurgumoaivin länsiharjanteen ja laskettelemme Stuorraäytsin kämpän pihaan.

Varhain aamulla lähdemme nousemaan ylös tunturiin kohti Nirvajoen latvoja. Tuntureiden harjanteet idässä ja pohjoisessa ovat laajalti paljaat lumesta. Varjoiset jokiryteiköt ovat ainoita lumisia paikkoja. Matkan teko on hidasta. Tulemme Karigasjoen rantaan ja kuten ounastelimme, joki virtaa sulana ja tulvivana. Aivan kohdalle joen mutkaan on kuitenkin muodostunut jääpato. Se tuntuu riittävän tukevalta. Keinottelemme siitä ylitse ja kiskomme ahkiot vastarannan jyrkän hiekkapenkereen päälle. Lumia etsien pääsemme Kevon reitin alkupäähän.

Lunta on täällä enemmän ja hiihto sujuu taas vähän matkaa. Tulvivat purot teettävät kuitenkin ylimääräisiä kierroksia. Luomusjärven jäällä on vettä kymmenen senttiä. Se ei enää kulkua haittaa. Ahkiokin ui tyylikkäästi perässä. Ruktajärven kämpältä nousemme Njavgoaivin rinteille suuntana Kuivin kämppä. Saamme koko päivän hiihtää lumisissa maisemissa. Kuivin kämpältä itään päin maasto on lähes lumeton.

Yöpakkasen jäljiltä hanki kantaa. Vaelluksen viimeinen etappi alkaa lupaavasti. Nousemme Hoigadamoaivin rinteelle, jossa lunta on riittävästi. Vaikeudet alkavat vasta Kallovarrilla. Itärinteellä on vielä hyvin lunta, mutta länsirinteet ja lakialueet ovat täy-

sin lumettomat. Enää emme viitsi lähteä kiertämään vaan katsomme lyhimmät reitit sulien kivikoiden yli ja kannamme ahkiot yhtenäisen lumen reunaan. Kantotaipaleita on kolmessa osassa noin kilometrin verran. Jonkin matkaa pääsemme vielä hiihtämään ylhäällä tunturissa. Nuvvoskaidi näyttää lumettomalta. Taiteilemme jyrkän koivikkorinteen alas. Susikiisalla olemme 23.4. klo 18.00. Susikämppäkierros on valmis!

Lopuksi

Vaellukselle tuli pituutta kaikkine kiemuroineen 1003 km.

Aikaa kului 43 vrk.

Lyhin päivämatka 12 km.

Pisin päivämatka 37 km.

Ajallisesti pisin päivä 12 ½ tuntia. (Kurtujoki – Stuorraäytsi)

Vapaapäiviä 2.

Telttayöpymisiä 12.

Kaksiviikkoisen Susitalakselta Susikyröön oli mukana Hanna Sinilehto ja viikon pätkän Talakselta Tankapirtille Jani Kunz.

Lähetimme etukäteen ruokapaketit Nellimiin ja Susikyröön. Tuoretavaraa, leipää ym. ostimme Nellimin pienen kaupan melkein tyhjäksi. Myös Raattamasta kävimme hakemassa lisää evästä. Ei ollut kehuttava senkään kaupan valikoimat.

Kokkivuoro oli kiertävä, vuorokausi kerrallaan. Systeemi toimi loistavasti. Mitään isompia vaurioita matkalla ei sattunut. Kokemuksia sen sijaan tuli taas koppa kaupalla.

Teksti ja kuvat:
Sakari Karri

Karigasjoen ylitys.

Tulvivat purot tuottivat ylimääräisiä kierroksia.

Skietsaraksen kämppä on saanut kauniin jääkuoren.

Lumikuuro toivotti meidät tervetuulleeksi Kiertämäjärven kämpälle.

Saamea

Parhaillaan elämme kaamoksen aikaa, jota me nimitämme marraskuuksi. Saamelaisille se on *skábmamánnu* eli kaamoksen kuukausi. Otetaanpa tarkastelun ja kertauksenkin kohteeksi muutkin kuukausien nimitykset:

tammikuu *oddajagemánnu* eli uudenvuodenkuu

helmikuu *guovvamannu* eli toinen kuukausi

maaliskuussa *njuk`camánnu* joutsenet palaavat Lappiin, joten elämme joutsenenkuussa.

huhtikuu *cuongománnu* eli hankiaiskuu. Lumipeite on saanut kantavan pinnan, siis tämä aika on hankien kuukautta.

toukokuu *miessemánnu* on poroelon kasvun aikaa, vasat syntyvät, Se näkyy kuukauden nimessä, joka on vasakuu.

kesäkuu *geassemánnu* on sama kuin meillä eli kesäkuu.

heinäkuu *suoidnemánnu* vie meidät heinänkorjuuaikaan eli se on heinäkuu.

elokuussa *borgemánnu* poroista alkaa saada *borgeduolljin*, joka tarkoittaa purkataljaa. Siitä ommellaan purkapeskit ja muut kestäväkarvaiset vaateparret. Tämä on antanut kuukaudellekin nimensä.

syyskuu *`cak`camánnu* on syksyn kuukausi.

lokakuu *golggotmánnu* on saanut nimensä porojen kiimasta, rykimästä, siis rykimäkuu.

marraskuu *skábmamánnu* on siis alkavan kaamoksen aikaa.

joulukuu *juovlamánnu* on sitten vuoden päätös eli joulukuu.

Viikon päivien nimitykset menevät saameksi näin:

maanantai *vuossárga* ensimmäinen päivä

tiistai *mannebárga* eli sen jölkeen tuleva päivä, seuraava päivä

keskiviikko *gaskavahkku* on keskiviikko, siis keskellä viikkoa

torstai *duorastat*

perjantai *bearjadat*

lauantai *lávvardat* tai *lávvordat*

sunnuntai *sotnabeaivi* on pyhäpäivä eli viikonloppu. Viikko *vahkku* on huvennut loppuun.

Tärkeitä päiviä saamelaisille ovat

6.2. *Sámiid álbmotbeaivi* saamelaisten kansallispäivä Trondheimissa 6.2.1917 pidetyn ensimmäisen yhteispohjoismaisen saamelaisten konferenssin mukaan.

23.3. *Márjjá beaivi* Marianpäivä

9.11. *Sámi Parlamentta vuoddudanbeaivi* Saamelaisparlamentti eli Saamelaisvaltuuskunta alkoi toimintansa 9.11.1973. Vuodesta 1996 sitä nimitetään *Sámedikki*, saamelaiskäräjät.

15.11. Isak Saban syntymäpäivä (15.11.1875), saamelaisten kansallislaulun runoilija.

Nämä päivät ovat myös liputuspäiviä, jolloin kaunis saamelaisvärien lippu nostetaan salkoon. Lipun on suunnitellut skibotnilainen Astrid Båhl. Saamelaiskongressi vuonna 1986 hyväksyi sen kansallislipukseen. Muita liputuspäiviä on mm. Suomen, Ruotsin ja Norjan saamelaiskäräjien perustamisten vuosipäivät.

Ja vielä teille kaikille *Buoril Juovllát ja Lihkalas Odda Jahki!*

Ritvis

Tervehdys ystävät!

Kesälämpimät ovat olleet ja menneet; talvi puskee tuloaan. Kesäkauden moninaiset vaellukset ja retket antavat meillekin puhtia näihin kaamoksen touhuihin. Haristuvalla on tietysti vietetty aikaa, talkoiltu, saunottu ja uitu, marjastettu ja sienestetty. Mutta tunturilatulaisten mukaan on myös ennätetty. Jotkut olivat mukana Kiilopään talkoissa, toiset taas kävivät ihailemassa Aihkin ehostusta Susikyrössä.

Syksyllä saimme nauttia Heinänokan merellisistä tunnelmista susiaisviikonloppuna. Kirkkovenesoutu avaran Airiston ulapan laitamilla oli mukava kokemus, samoin tunnelmallinen 'vanha kunnon' susiaistapahtuma rakovalkeineen komeiden kallioiden sylissä. Logilaisille lämpimät kiitokset järjestelyistä.

Meillä on juuri pidetty syysvuosikous, joka sujui hyvässä hengessä. Pauli Hulkkonen jatkaa kerhon puheenjohtajana. Uuteen johtokuntaan erivuoroisten tilalle valittiin entisistä Tuula Granroth ja Seppo Pihkasalo, uusina tulivat mukaan Esa Säde sekä allekirjoittanut, joka kylläkin olen pitkään toiminut kerhon sihteerinä.

Tulevan toimintakauden ohjelmaan sisällytämme mm. ensiapukurssin, digikuvauksen opettelua, sukellamme kerhomme historiaan, sillä nuoremmille siinäkin riittänee mielenkiintoa. Olemmehan toimineet ja toimittaneet monenmoista jo lähes kolmenkymmenen vuoden ajan, joten arkistoihin on kertynyt kiinnostavia valokuvia ja asiapapereita, jotka aiomme vähitellen siirtää Maakunta-arkiston suojiin. Muusta ohjelmasta mainittakoon, että kaukomatkailijoiden kuvien ja kertomusten mukana pääsemme näkemään maailman ihmeitä. Ja retkiä on tietysti luvassa suksin, meloen ja rinkka selässä tallustellen. Meillä on ollut hyviä kokemuksia yhteisretkistä muiden kerhojen jäsenten kanssa, mm. heinäkuisesta Lentua-melonnasta. Näitä yhteisiä puuhia haluamme mielihyvin jatkaa, tehostaa ja keksiä uusia yhteistyömuotoja. Tulkaa mukaan meidän retkille, mekin tulemme mukaan vastavuoroisesti. Soitellaan ...

Nyt valmistumme Haristuvalla pikkujouluun. Joulupukki on jo luvannut tulla. Joulukuun ohjelmaan on meillä kuulunut järjestöjen myyjäisiin osallistuminen ja niin se kuuluu tänäkin vuonna. Perinteistä kaarnikkamehua tosin lienee nyt vähemmän myynnissä kuin ennen, kun Susi-Talaksen kerhoviikolle osallistujien määrä hupeni turhan pieneksi. Mutta arpajaissäkki on valmisteilla.

Hyvää alkavaa talvea kaikille. Muuten asiasta toiseen: luin vuosikausien jälkeen uudelleen Yrjö Kokon kirjoja ja nautin tavattomasti. Näinkin voi syksyn pitkiä pimeitä ylittää. Suosittelen! Kohta meillä on joulu, ja sitten päästäänkin jo pian kevään retkiin!

Joulutervehdyksin
Ritvis

Terveiset täältä Kittilästä!

Olemme silti hengissä, vaikka keväällä melkein kaikki täällä kevätpäivillä piipahdittekin…

On meillä nyt uutta kerrottavaakin, että on kesällä löytynyt Leviltä oma kerhoeläimemmekin, naali, ihan elävänä ja niitä taitaa jopa olla kaksittain. Sen verran tunturilautaisia nekin kaverit ovat, että ovat ottaneet Kalevi Kaasalaisen mökin tukikohdakseen, ja kelpaahan heidän, kun Kalevi tarjoaa evästä. Lupaan tässä nyt julkisesti ensi kevään lehteen oikein kunnollisen kuvajutun valkoisesta ystävästämme. Ihan ihka aitoja naaleja ne eivät ole, mutta sen verran jo tiedän, että perimästä aitoa tavaraa tarhakarkuruuden päälle löytyy ja nämä yksilöt ovat luonnossa syntyneitä.

Metsäntutkimuslaitoksen tutkijat veikkaavat, että täällä päin Lappia alkaa olla oma valkoisten "naalien" kanta. Se varsinainen villi naali on silti yhä yhtä uhanalainen otus kuin ennenkin Suomen luonnossa. Meilläkin on kausi käynnistymässä ja ensimmäisenä isona juttuna listalla on Njallan syyskokous Kittilän Meritan kerhohuoneessa tiistaina 2.12.2003 klo 19. Pohditaan kerhon tulevia ja valitaan uusia toimihenkilöitä. Tule mukaan ja esitä toiveitasi tulevaisuuden toimintamme varalle.

Haluaisimme saada kerhomme vähän virkeämpään vireeseen, niinpä toiminnan on oltava sellaista, jota jäsenistö itselleen haluaa. Syyskokouksessa esille otetaan myös jäsenistön johtokunnalle kirjallisesti kaksi viikkoa ennen kokousta toimittamat muut mahdolliset asiat.

Tulevaa olemme sen verran kaavailleet, että vietetään porukalla helmikuinen viikonloppu eli 13. – 15. 2. 2004 käymme tutkimassatunnelmia Susi-Kyrössä. Susi-Kyrö on Tunturiladun vanhin kämppä ja sijaitsee Enontekiön Ylikyrössä, melkeinpä Hotelli Vuontispirtin naapurissa. Vastikään on Susi-Kyrön tontti ja kiinteistöjen määrä kasvanut, sillä viereinen tila tuli myyntiin ja Tunturilatu ry sen siitä sopuhintaan itselleen lunasti. Samalla on siis majoitustilaa saatu Susi-Kyröön lisää.

Vietämme kyseisen viikonlopun verran siellä laatuaikaa. Ilmoittautumiset Esa Lehtoselle, puh. 040 755 1021 tammikuun aikana.

Haltin kevätvaellus järjestetään 13. - 17.4.2004 Varaustupien yöpymiskustannukset n. 50 euroa hengeltä kyseiseen aikaan kyseisellä alueella. Ilmoittautumiset Paula Naukkariselle, puh. 040 846 2156 tammikuun loppuun mennessä. Ole nopea, sillä tämä matka myydään nopeasti loppuun!

Syyskuussa tulossa ruskaviikonloppu Susi-Kiisalla Utsjoella, aika 17.-19.9. 2004. Kesällä 2004 järjestetään Ounasjoki –soutu upeissa maisemissa pitkin valjastamatonta jokea. Osallistua voi soutuveneellä tai kanootilla ja vesilläoloelämys on taattu. Alkakaahan jo miettiä tätä valmiiksi vaihtoehdoksi kesän loma-aktiviteetiksi!

Laitamme tästä soudusta parempaa tietoa keväällä, jospa muutkin lajitoverit ympäri Suomen asiasta innostuvat…

Jotta tälviisiin tänne kaamoksen, mahtavien revontulien ja kuunpimennysten keskelle kuuluu.

Parasta talvea kaikille,
Jaspis

Aihkin alueella aherrettiin

Lankunkantajat vauhdissa. Sauna vielä entisellä paikallaan.

Taas onnisti; oli mahdollisuus päästä Tunturiladun talkoisiin. Viiden tunnin yönunien jälkeen oltiin perjantaiaamuna klo 5 innokkaita lähtemään kohti Susikyröä. Upean kuulakkaassa säässä toistatonninen matka sujui mukavasti ja tasan 13 tunnin kuluttua kurvattiin Susikyröön. Pieksämäen porukka oli ehtinyt hiukka ennen petille ja oli Aulikki, puh.j. Raimo ja Heikki O (siis å ei nolla). Loppumatkalla keli oli muuttunut kosteammaksi ja perillä odottikin räntälumi. Huvila lumeen pystyyn, koira-Oskarin luudalla olohuoneosa lumesta puhtaaksi ja kalusteet ja muu sisustus paikoilleen ja viikon majapaikka valmis. Joku arveli, miten teltassa tarettaisiin, mutta mä sanoin luottavani Taavitsaiseen ja kuumiin aaltoihin.

Hätäisten juttelujen jälkeen iltapalat ja uni maittoi. Sunnuntai-aamun viileässä tyynessä aamussa reipas ylösnousu ja päivänvalossa kentän katsastusta. Raimo ja Björkki kehuivat saaneensa vision käskynjakopaikasta! Mikähän se mahtoi olla – ei enää muisteta. Ilmeisesti tämä visio ei tehokkaasti toteutunut. Talkoiden piti alkaa maanantaina, mutta pian lepopäivän hiljaisuuden rikkoi talkoissa tavanomaiseksi ääneksi osoittautunut moottorisahan ujellus. Pitihän sitä verytellä; ei kylmiltään sovi talkoita aloittaa. Unto pätki moottorisahalla, mä syöttelin ja Aulikkikin ehti myös pukille (saha-) heitteleen puita pilkkojille (Veijo ja Heikki O). Mitä Aihkilla tapahtui, ei kerinnyt ottaa selvää; kahdessa paikassa ei sopinut olla.

Puheenjohtaja antoi mulle (kun muut ei suostuneet) tehtävän sepustaa tapahtumia. Ohjeeksi sain, ettei mitään tarkkoja kuvauksia: ensin syötiin, sitten huilattiin ja taas syötiin-tyyliin. Jossain vaiheessa miehet rupesivat voimillaan pullistelemaan ja kantoivat Aihkin saunan siirtoa varten viiden metrin lankkuja. Nuorempia tarvittiin 4 yhden lankun kantoon, mutta vanhat herrat pistivät paremmaksi. Loppujen lopuksi viimeisiä lankkuja kantoi vain kaksi. Kukaan ei yrittänyt yksistään! Voimainpullistelu jatkui: sauna nousi hetkessä sijoiltaan ja taisi hurjaa vauhtia liikkua kohti uutta sijoituspaikkaa. Porukkaa tuli lisää paikalle, tuli mm. emäntä- Helli adjutantteineen. Emeritus-"kiinteistöneuvos" Pekkakin tuli tuttujen tuomana.

Hyvin porukka levisi alueelle. Naisiakin riitti yksi joka asuntoon, paitsi puheenjohtajalle, joka emännän tultua muutti myös teltta-asujaksi – siis yksin!

Maanantaina sitten talkoiltiin tosissaan: Syötiin, pilkottiin puita, merkattiin saunan paikkaa (vai oliko se jo pyhänä merkattu), keulat ja Aulikki Muoniossa kuulemma bensaa hakemassa, ja kun bensa loppui huilattiin, syötiin ja taidettiin kahveetakin juoda. Kiirettä piti! Ja näissäkin talkoissa lämmitettiin saunaa. Tuure totesi saaneensa arvonalennuksen saunamajuriksi . En hänen sotilasarvoaan tiedä, mutta onhan se sauna rannassa aika alhaalla. Minusta hän oli oikein oiva saunatonttu. Tässä tulikin mieleen, että jokaisen Susikyröön matkaavan pitäisi viedä sinne sunnuntaihesari; saataisiin "sytykepommia" tehtyä liiterin kuivista tikuista.

Ensin portaat särjettiin…

Aihkin tontilla pistäytyessäni huomasin portaat särjetyiksi ja siitä toteamusta ääneen jatkoin Pekan kanssa jutellessani. Hän kysyikin, tiesinkö, miksi muuri särjettiin (siis sanonnassa vaan). En siihen selitystä keksinyt ja niin Pekka valaisi, että näin häjyt saivat talosta asuinkelvottoman ja porukan pihalle. Muistin oman mummoni häjykuvauksia 1800- ja 1900- lukujen vaihteesta ja kysäisinkin Pekalta hänen varhaisimpia muistikuviaan. Kertoi konkreettisesti 5-vuotiaana oppineensa, että pässi peruuttaessaan ei suinkaan karkuun peräänny, vaan...! Hampaita opetus Pekalta vei. Pyydä seuraavan kerran Pekan tavatessasi, että hän kertoo tarkemmin. Illalla rakentelimme vanhalle tutulle paikalle kodan mutkaan nuotion. Yksi ja toinen viivyi aikansa nautiskelemassa nuotion loimotuksesta. Me viimeisinä vetäydyimme yöpuulle. Auto tuli pihaan! Takakontissa iso karvainen koira. Ai Leahan se Yvensä kanssa. Kun viisaampia ei ollut paikalla, toivottelimme tervetulleiksi ja kun muissa kämpissä vetelivät unihirsiä, päättivät tulijat, tarjoamamme iltarommin lämmittäminä, yöpyä autossa.

Savu tuprahti Aihkin uusitusta saunasta 27. 9. Saunomiskunnossa on.

Osa tyytyväisistä rakentajista Aihkin kuistilla.

Tiistaina talkoissa jo totista tohinaa. Siirtosaunalla oli kaiken aikaa hyörinää, eikä näin maallikon silmissä siellä näkynyt tapahtuvan mitään erityistä, mutta eihän se hirsihomma ole mitään äkkinäisen askaretta. Heikki N ja Kalevi, Lauri ja ketä niitä olikaan, tekivät tarkkaa työtä. Hirsihommaan kouluttautumattomat raivasivat kenttää, polttelivat risuja, rakensivat portaita,kaivoivat likakaivoa, roudasivat rojuja vanhan pmontun täytteeksi, marjastivat, laittoivat ruokaa, kävivät kaupassa, pilkkoivat puita, siivosivat rakennustyömaata. Joku onneton oli kutsunut Esterin paikalle ja niinpä päivä osittain kului varsin kosteissa merkeissä. Aulikki kutsui huvila-asukkaat illaksi isolle kämpälle. Kuunneltiin juttuja, jotkut pelaili korttia. Mistä lie illan emäntä keksinyt näyttää kananmunan seisottamista pöydällä. Ei vaan onnistunut, olisi kuulemma pitänyt. Nyt oli syyspäivänseisaus – vai onko se tasaus? No seisaus tietty, jos kerran munan pitäisi pysyä pystyssä. Kaikkea se teettää, kun asustaa yhdeksän miehen kanssa! Ja tänäänkin tuli myöhäis-yöpyjiä. Lea pisti petit ojennukseen ja niin kaikki kulkijat (joista osa ei muistanut talkoita olevan) saivat kuivan makuupaikan.

Portaan särjentää. "Björkki, Lauri, Unto ja ovella Raimo K. Kuva: Marjukka

Keskiviikkona oltiin jo niin pitkällä, että oli juhlakahvien ja metsäkakkojen aika.

Aiheena taisi olla se, että sauna oli siirretty oikealle paikalleen. Ilmeisesti tämä päivä oli edellistä rauhallisempi. Kyselin Pekalta, onko "nuoriso" pelaillessaan häiriköinyt , mutta hyvin on käyttäytynyt ja kaikki saaneet riittävästi levätä - yöllä. Päivän aikana nautiskeltiin Urpon savustamia kaloja, kuunneltiin Lean juttua, miten lapsia, turkkeja ja autoja saadaan, vai oliko se päinvastoin! Tutustuttiin Tabermanin runouteen ja opeteltiin, miten saranatappi menee reikään! Puheenjohtaja varmisti rahastonhoitajalta budjetissa pysymisiä ja illalla katseltiin revontulia.

Torstaina oli tosi- Pietarit järvellä. Tulipahan muikkuja! Pitäsköhän vähätellä? Oli meinaan perkaajilla urakkaa. En harrasta tilastomatikkaa, enkä siis kerro, että kolmasosa muikuista tuli rantakalaksi, kolmasosako suolattiin ja yksi kolmasosa paistettiin. Helli ja Irma urakoivat alkuunsa kahdella isolla uunipellillä paistamista. Yhteen mahtui n. 60 leivitettyä kalaa ja niitä loppujen lopuksi paistui n. 1000 kpl. Kerkisi siinä muutkin lämmittelemään paistopuuhissa. Kuumat muikut maistuivat, paikalliselle puuntuojallekin. Torstai taisi mennä ylensyönnin merkeissä, kun kirjoitusmuistiinpanoja vähänlaisesti.

Perjantai valkeni pakkasyön jälkeen lumisissa merkeissä. Kurkihirsi nousi klo 8.30. Saunan "vesimonttu" tarvitsi pyöreitä kiviä täytteekseen ja niitä kaiveltiin lumesta ja roudattiin viime voimilla. Huvila-asukkaiden piti lähteä etelään esikoisen muuttoa hommaamaan. Jääpeitteinen teltta saatiin vaivoin kasaan. Sitten morjesteltiin porukat ja toivoteltiin loppupuhtia saunan valmistumiseen. Meidän lähtiessä kattotuolit olivat paikallaan ja pian kait sitten kattokin.

Kotimatka ei joutunut yhtä sukkelaan kuin pohjoiseen meno. Näin se on viime vuosina usein käynyt, että matkalla pitää ladata ainakin ajajan akkua. Oli muuten osuvaa lukea (jossain huoltoasemalla) Pohjolan Sanomista, että joku – en muista nimeäsaa helpommin ruokaa kalasta kuin jauhelihasta. Se tuli Hellin, Tuuren ja kumppaneiden toimesta hyvin todistetuksi.

Mukanaolleita mm: Seppo, Raimo K, Unto, Lauri, Raimo P, Heikki N, Heikki O, Urpo, Pertti, Helli, Irma, Armi & Pertti, Aulikki, Pekka, Mikko, Kalevi, Paavo, Tuure, Raija & Tero, Raimo H & Leila, Ilvosen veljekset, Lea, Veijo & Marjukka ja joitain retkiltään pistäytyneitä. Talkoissa on aina mukavaa, mutta kuulemma aiheet vähissä. Voiskohan joskus liiteriä siirtää…?!

Taavitsaiska

Jälkikirjoitus

Talkooolaisten työ valmistui sunnuntaina. Sauna on kylpykunnossa. Kämppä sai tuplaovet ja uuden kuistin kaiteineen. Sähkön vuorokausiajastin on kunnossa.

Talkooviikolla Susikyrön puolella ahkeroitiin polttopuiden tekemisessä, metsän harventamisessa ja yleisessä siistimisessä. Maanantaina muun talkooväen lähdettyä etelään Sarkealan Lea suoritti perusteellisen kuurauksen Susikyrössä.

Jokaisen yli kolmenkymmenen talkoolaisen työpanos oli tarpeellinen ja ansaitsee suuren kiitoksen.

Raimo

VAELLUS UTSJOKI – KARIGASNIEMI 31.3.-8.4.1983, osa III

Matka jatkui Kuivilta kohti Aku-kammia.

Osanottajat Birger Fagerström, Liisa Fagerström (vetäjä), Lars Råberg ja Sirkka Seliste

5.4. tiistai

valkeni samanlaisen pyryn tai paremminkin sumun harmautena. Näkyvyyttä ei niin mitään. Aamutoimet suoritettiin ja arveltiin, että taisi tulla luppopäivä. Tarkoituksena oli käydä ja mahd. yöpyä Akukammilla. Meillä oli viemisinämme sinne Akon tekemän kolmijalka takkaan ja se kyllä olisi perille toimitettava. Jälleen puolilta päivin sää alkoi seljetä ja jopa aurinkokin pilkisti sumun lomasta. Meikäläiset olivat innokkaita matkaa jatkamaan ja yöpymäänkin Akukammilla, vaikka Lasse ja minä yritimme tuoda esille kammin negatiivisen puolen: kylmyyden. Mikään ei näyttänyt horjuttavan uskoa kämpässä yöpymisen mahdollisuuteen, johan sitä oli totuttu teltassakin nukkumaan.

Kello taisi jo näyttää pitkälti yli 13.00, kun sitten lähdettiin, kuhttalaisten kuvatessa joka kantilta lähtötouhuja. Emme ehtineet hiihtää kovinkaan pitkälle, kun vastaamme pörhälsi kolme skidomiestä ja kuten tapa on, he pysähtyivät tarinoimaan ja tiedustelemaan matkamme kohdetta. Kuullessaan mainittavan Akukammin eräs heistä ravisteli päätään kehottaen meitä jatkamaan Njaugoaivin kämpälle. "Eihän Akukammilla voi yöpyä sehän on aivan kasassa", kuului hänen kommenttinsa. Katsoimme toisiimme hölmistyneinä, mutta pian selvisi, että lauseen sanoja ei ollut tietoinen kammin paria vuotta sitten tapahtuneesta korjauksesta. Hänen lausahduksestaan saimme kuitenkin idean jatkaa matkaa Njaugoaiville juuri heidän tekemiään skidojälkiä. Tuumailimme, jotta Njaugoaivillahan voisimme pitää sitä luppopäivää ja sieltä käsin hiihtää edestakaisin Akukammille.

Keli oli suht. luistava, mutta pito-ongelmia ilmaantui kaikille muille paitsi Lasselle, joka trampasi ylös suoraan, mistä vain. Meidän muiden sukset lipsahtelivat vähän sinne sun tänne ja minäkin melko pienessä kumpareessa lensin turvalleni hajareisiasentoon, jossa alkoi olla jo tukalat paikat, kunnes Liisa pääsi avaamaan toisen suksen siteen, joten kahtia repeämisen vaara täten vältettiin. Lasse kirmaisi mäen päälle kuin tyhjää vain, jätti oman ahkionsa sinne ja palasi "vanhusta" avustamaan ja veti hänen ahkionsa ylös ja minä ilman ahkiota taapersin perässä parhaan taitoni mukaan manaillen itsekseni, perhana, kyllä tää on viho viimeinen kerta, kun tällaista touhua jatkan.

Matka jatkui ja vielä jyrkemmäksi käyvällä rinteellä otimme sukset jaloista ja kävelimme skidouraa pitkin ylös Välillä katselimme taaksemme, sillä yksi skidomiehistä oli jo kerran tuonut pienen porotokan skidouralle, jota porot lähtivät seuraamaan. Kun olimme päässeet korkeimmalle paikalle, näimme takanamme toisten skidoajajien lähestyvän ajaen edellään mahtavaa tokkaa. Onneksi meidän reittimme poikkesi pois uralta ja kun olimme laskeutuneet alas, n. 2-330-päinen porotokka oli ylhäällä ihailtavamme. Olimme onneksi päässeet alta pois.

Yksi porojen kerääjistä kaarsi vielä meidän luoksemme aivan Ullavaraksen kaakkoispuolella ja vähätteli meidän aiheuttamaamme häiriötä tokan kokoamisessa. Mahtavaa touhua ja taitavaa sellaista, täytyy todeta kaikella kunnioituksella. Moottorikelkka on paikallaan tällaisissa olosuhteissa.

Kaarsimme Njavgoaivin kämpälle yrittäen pysytellä samalla korkeuskäyrällä. Pihatantereelle saavuimme ja ensimmäiseksi silmämme iskeytyivät aivan kämpän nurkalla olevaan nuotiojätteeseen. Nuotiota oli pidetty valtavien kelohirsien voimalla. Kauhistelimme. Sisälle asteli Lasse ja totesi pöydällä olevat viinapullot, kavereiden makuuasennot sekä tiedusteluunsa, mistä pojat olivat tulleet, sai penseän vastauksen: "Karigasniemeltä". Mutta vipinää syntyi kämpässä, kun me muut porhalsimme ahkioinemme pihalle ja hetken kuluttua sisälle. Pojat ryhtyivät kiireesti pakkauspuuhiin ja sanoivat lähtevänsä Ruktan kämpälle ilmoittaen samalla, että kolme kaveria on maastossa ja tulossa kämpälle. Siinä ennätimme ruokailla, kun nuo kolme kaveria tulivat ja totesimme heidän vanhoiksi ensiillan tutuiksi, jotka olivat lähteneet matkaan Utsjoelta samana aamuna kanssamme ja ensimmäisen illan vaelluksen jälkeen jatkaneet vielä matkaa ensimmäiseltä kammilta. Tarinoitiin ja pojat lähtivät myös Ruktan kämpälle. Olivat olleet peloissaan, kun edelliset neljä kaveria olivat ryhtyneet nuotiota polttamaan kämpän nurkalla heidän jo ollessaan makuulla odottaen minä hetkenä tahansa kämpän syttymistä tuleen. Meitä on todella moneen junaan. Nämä kolme aikaisemmin tavattua kaveria olivat todella menijöitä, huiputtajia ja ties mitä. Matkaa kertyi ja taival taittui heidän suksiensa alla. Lisäksi olivat aikamoisia huuliveikkoja. Rauhaisa yö vain meidän kesken. Hiiret senkuin metelöivät kämpän vintillä ja seinärakosissa.

6.4. keskiviikko

Kiirettä pitämättä nukuimme tarpeeksemme niin ainakin uskon. Aamutoimet, vettä termospulloihin, eväät laukkuun ja kolmijalka mukaan ja matkaan Akukammille. Näkyvyyttä oli ehkä hiukan enemmän kuin edellispäivinä. Suunnistimme kurua pitkin, ohi avoinna olevan lähteen ja saavuimme Ullavaraksen länsipuolta viimeisen kumpareen päälle huomataksemme tulleemme hiukan liiaksi oikealle. Näimme myös vastakkaiselta puolelta kolmen hiihtäjän ahkiot perässään suuntaavaan matkansa kohti kammia. Arvasimme heti, keitä tulijat olivat. Akukammilla teimme tulen takkaan. Sisällä oli paljon kylmempää kuin ulkosalla, joten kahviveden keiton suoritimme ulkosalla. Kuhttan pojathan sieltä todella laskettelivat suoraan kammille Palsilan pojan rymistäessä sellaisella vauhdilla, että ahkion vetotanko oli katkeamispisteessä. Siinä Lassen avustuksella aisaa vähän paranneltiin. Pojat ryhtyivät ruokapuuhiin ja jäivät meidän jälkeemme kammille. Noin 1½ tuntia kumpaankin suuntaan aikaa meni käyntiin ja hyvissä ajoin olimme jälleen Njaugoaivilla. Ketään muita ei ollut tullut sillä aikaa ja jäimme odottelemaan kuhttalaisia. Termospullot täytimme takaisintulomatkalla lähdevedellä. Liisa ehjine kumisaappaineen laskeutui lähteeseen seisomaan ja niin meillä oli kunnon vettä lumesta sulatetun sijasta. Tätä nektaria nautittiin sitten vain juomiseen.

Toinen yö Njaugoaivin kämpällä yhtä rauhallinen edellisen kanssa. Illan mittaan Palsilan poika soitteli puhelimella heilalleen ym. ja me irvistelimme vieressä. Liisa myös otti puhelun Hesaan.

7.4. torstai

Verkkaiset aamutoimet, sillä lyhyt matka seuraavalle kämpälle ei kiirettä teettänyt. Mutta mikä tulenkatkuinen sadatusten ryöppy kuuluikaan ulkoa Lassen käydessä ahkiollaan. Sieltä tuli tuhmaa sanaa vuoroin suomeksi ja ruotsiksi. Hiiret hävyttömät olivat pitäneet origioitaan yön aikana Lassen ahkiossa. Syöneet ensiksi kolmesta paikasta hiirenmentävät reiät päällyskankaaseen ja syöneet vähän joka leivästä sekä läksiäisiksi jättäneet selvät käyntikorttinsa. Ilmankos ei yön aikana kuulunut hiirien rapinaan millään hollilla itse kämpästä.

Luomusjärven autiotuvalle (= Rukta) oli matkaa n. 6 km ja sen me hiihdimme melkoisessa suojasäässä. Pitoa lisäten oli suksien pohjiin lisättävä keltaista "räkää", jotta minäkin olisin päässyt mäet ylös. Loppumatka olikin sitten tasaista ja loput laskuvoittoista maata. Ruktan kämpällä oli skidomiehiä (kalastajia) mm. Seppo Kitti ja Lassen ehdotuksesta otimme selvää mahd. majoittumisesta poroerotuspaikalla oleviin asumuksiin. Seppo antoi ymmärtää, että Ulla Sonbyn Kafe-rakennus olisi käytettävissä, jos soittaisimme hänelle Kaamasmukkaan. Jos sieltä ei vastausta saataisi, olisi hänen mökkinsä käytettävissä, sikäli mikäli ei serkkupoika ole pannut mökkiä lukkoon. Lassen kahveista keitimme juomat sillä aikaa, kun Lasse tyhjensi ahkiotaan hiirenpaskoista. Puu-Ceetä käytti yksi ja toinen ja minä soitin työpaikalle Railille tiedustellen vointia ja hallituksen muodostamista. Lisäksi soitin Uula Sonbylle ja lupa heltisi yöpymiseen lautarakenteisessa kämpässä, jonka tilaa emme vielä silloin tienneet. Joka tapauksessa olisimme huomattavasti lähempänä Karigasniemeä seuraavana päivänä. Lupaa kysyessäni mainitsin myös kuhttalaiset mukaantulijat, joten jätimme lapun heille tiedoksi, jos haluavat seurata meitä, niin sen kuin vain. Päiväkirjasta huomasimme helpotukseksemme, että P-M-tiimi oli käynyt majalla ja yöpynytkin siellä, joten eivät olleet jääneet tunturiin.

Matkaa jatkettiin ja aurinkokin pilkisteli jälleen meille lupaavasti. Pitkin Luomusjärven jäätä hiihtelimme järven toiseen päähän. Vesi jo lotisi jäällä lumen alla päästyämme järven toisessa päässä olevan kämppäpahasen pihalle. Kämpästä tuli mies ulos ja vaimo perästä ja saimme tietää, että skidotie veisi tästä suoraan poroerotuspaikalle. Jälleen meitä onnisti, sillä järvellä alkoi hankikin uhkaavasti pettää. Skidoura nousi Niillasasvarrin rinteelle kaartaen melko korkealta poroerotuspaikalle. Ilta-aurinko paistoi kauniisti, kun saavuimme keskelle korkeita valonheittäjiä ja ulkovalaisimia, jotka olivat suoraan kuin mistä tahansa katumaisemasta. Hiihtelimme hiljakseen pienien talojen välistä ja kohta näkyi iso lautarakenteinen vaja, jonka seinästä loisti punaisin kirjaimin kyhätty sana Kafe. Ovi retkotti pallin tukemana jotenkin puoliaukinaisena. Sisälle vain lupahan oli tähän saatu. Eteemme avautui pöytiä ja penkkejä ja oikein baaritiskiä muistuttava rakennelma erottamassa varsinaista saluunaa keittiöpuolesta. Yhdessä nurkassa seisoi jonkinlainen kamina, jota Birger yritti saada toimivaksi. Lopulta puut, jotka Birger oli sahannut ulkona seisovista koivunrungoista, ryhtyivät palamaan ja valtaisa savunmuodostus hävisi tuuletuksen myötä ulos pakastuvaan yöhön. Ruuat valmistuivat osittain kaminan päällä osittain Trangiaa apuna käyttäen. Lassen keitintä käytettiin lämpimän veden kehittämiseen heti aluksi, sillä minä viluisena hikien kuivuttua vaadin lämmintä juotavaa. Lasse etsi vanhasta muistista puron ja nouti ison kahvipannullisen vettä. Melkoinen saluuna totesimme ykskantaan ja hiljakseen toivoimme, etteivät vain Kuhttan pojat lähtisi peräämme tänne lämpöisestä Ruktan kämpästä. Vuoteet teimme penkeistä (= laveri) ja minä kiipesin pöydälle nukkumaan. Illalla oli melkoisen lämpöinen tupa, mutta yöllä hatara rakennelma viilentyi ja aamulla

8.4.

oli nopeasti toimittava, jotta vilu ei tunkeutuisi vaatteita päälle pantaessa vaatekertojen väliin. Lämmin mustikkakeitto ja kahvit päälle ja olimme valmiit kamppeet kasaan lyötyämme jatkamaan kohti Karigasniemeä skidouraa myöten. Aamusumu oli mahtava ja näkyvyys entistäkin huonompi. – Noustiin, noustiin ja noustiin aina puurajan yläpuolelle ja siitäkin vielä ura eteni yläviistoon. Meiltä loppui usko, minä olin aivan varma, että huipulle Ailigaksen joudumme, jos tätä meno jatkamme. Tuskin näimme enää 10 metriä eteemme ja niin ryhdyimme laskeutumaan. Pusikkoonhan siinä sitten jouduttiin ja hetken siellä rämmittyämme löysimme vanhan skidouran, jota pitkin jatkoimme matkaa. Tämä ura yhytti uudelleen ylhäältä tulevan vahvemman uran, jota pitkin laskettelimme alas suoraan retkeilymajan kulmalle. Baarin edessä tapasimme vanhat tutut P-M-tiimin tytöt ja juttu luisti kuulumisien merkeissä, jota vielä jatkettiin kahvikupin ja pullan seurassa baarin sisällä. Tytöt aikoivat vielä jatkaa Saariselälle ja odottelivat matkakumppaneita lisää Kuopiosta. Yhteisiä tuttuja löytyi keskustelun jatkuessa.

Birger kävi tilaamassa heti tultuamme meille mökin rinteestä ja sauna pantiin lämpiämään tyttären talon yhteydessä, kun retkeilymajan oma sauna oli korjauksen alla. Käväisimme kaupassa ostaaksemme mm. saunakaljaa, mutta eihän sellaista juomaa Utsjoen kunnan alueelta löytynyt, sen ovat aikoinaan asukkaat päättäneet. Tyydyimme siideriin ja palailimme pakkauspuuhiin. Aisat kasaan ja sukset pussiin jne. Lassekin käväisi omalla kauppareissullaan ja tietenkin hänellä oli tarjoamansa saunakahvin kera tuoretta pullaa. Ah, sauna oli poikaa ja sen päälle kunnon pullakahvit, mitä sen enempää enää osasi odottaakaan, paitsi ruokaa. Sitä lähdimme etsimään paikasta, joka toimikin vain kesäisin ja kiireesti palasimme kotobaariin. Baari oli vielä onneksemme auki ja päivän lehtiin tutustuen nielaisimme jauhelihapihvit ohi mennen. Birger siinä valitti jääneensä nälkäiseksi ja minä sain kummallisia vatsanväänteitä. – Illalla satoi silkkaa vettä.

Nyt oli aikaa kaivaa korttipakkakin esille ja Liisan kanssa pelasimme tikkiä, kasinoa ja minä vielä yritin pasianssiakin. Tulipahan korttejakin käytettyä, kun kerran matkassa olivat. Ruokaa jäi reissun jälkeen jokaiselta – Lasseltakin, vaikka hiiret olivat verottaneet oman osansa – , joten aamuevät teimme valmiiksi ja matkapäivänä

9.4.

keitimme talon pannulla vedet ja yhteistä teepussia liottelimme, kuten kerran ennen ja pussi oli minun, kuten kerran ennen. Olivat matkakumppanit unohtaneet ottaa esille omansa ja siellä ne olivat pakattuina ahkioon. Kaikkein harmillisinta: aurinko paistoi. Kellon lähestyessä 7:ää lähdimme tavaroinemme autoa odottelemaan. Susiviikon viettäjistä tuli paikalle osa ja samaan autoon kanssamme. Teimme tutustumiskerroksen Rovisuvantoon ja takaisin Karigasniemelle (n. 6 km:n keikaus). Muutaman kilometrin ajettuamme aurinko hävisi ja paksu sumu peitti jälleen maisemat. Tienposkesta poimimme kuhttalaiset, jotka olivat viettäneet yönsä telttaillen, eivätkä olleet seuranneet meitä poroerotuspaikalle. Yksi bussi ja väkeä tuli Saariselältä jo niin paljon, että luulimme auton hajoavan. Sitä se melkein tekikin, kun ennen Sodankylää jarrut tahtoivat lukkiintua. Sodankylään päästiin ja sieltä tuli avuksi toinen bussi. Rovaniemelle saavuttiin normaaliin aikaan ja väkeä oli koossa ja jatkuvasti tuli lisää. Lumet olivat tällä välin sulaneet, joten saimme kantaa ahkiomme aseman suojaan. Tuttuja tavattiin: Sarkkiset, Lindroosin perhe, Anja Pere, Maija-Liisa ym. Lassella oli paikka klo 19.00 junaan, mutta sitä ennen käväisimme syömässä eräässä uudessa Pizzeria Ristorante La Stalla-paikassa, jossa söimme ruhtinaalliset annokset. Birgerkään ei nyt jäänyt nälkäiseksi, vaikka latoikin Liisan lautaselle osan omasta annoksestaan mm. herkkusienet. Paikkaa tulemme suosittelemaan lämpimästi muillekin.

Heilutukset junalla 19.00 lähtijöille ja me puolestamme jäimme odottelemaan omaa junaamme, jonka makuuvaunut olivat jo sivuraiteilla ja käväisimme sinne viemässä selkä- ja käsipakaasit etukäteen. Vanhojen nuottien mukaan sujui ilta junassa jutustellen ja eväitä mutustellen sekä nauttien "virvokkeita", joita oli hankittu Ivalosta. Luulenpa, että uni maittoi kaikille ja aamulla noin Riihimäen aikaan tapahtui herätys. Läksin etsimään kahvivaunua ja sieltä palattuani täydessä lastissa toheloin siten, että kaksi kahvimukillista kellahti kuumoon, osa kaatui omaan saappaaseeni osa käytävän lattialle. Eihän siinä muu auttanut kuin pitkät manailut. Vähän kielen kostuketta saimme siitä viimeisestä mukillisesta.

10.4.

Helsinki ja etuajassa vielä. Liisa lähti etsimään vastaanottajia ja sieltähän he löytyivät tuoden tullessaan kahdet kärryt ja Ulla juoksi isäänsä vastaan kädet ojossa.

Rakkaat retkikumppanit, kuten sanottu, tämä oli nyt kyllä se viho viimeinen talvieräretkeni. Eihän meille onneksi mitään haavereita sattunut ja "hätätilanteetkin" olivat sen laatuisia, että "käyntikortit" jäivät poroerotuspaikalla vähän vääriin paikkoihin, kun PuuCeet olivat täynnänsä lunta eikä Karigasniemelläkään iltasella WC sen paremmin kuin PuuCeekään ollut auki. Joten hätä ei lukenut lakia.

Hyvää jatkoa teille nuoremmille

Sirkka

Vaikka joululahjaksi!

Myytävänä erittäin edulliseen hintaan
kuvan mukaista AHMA- louetta.
Kangas säänkestävää, sisäpuolelta heijastavaa, taffeta kangasta.
Mitat: etuosa 2,8 m, syv. 2 m, paino 850 g.
Tuote retkitoimikunnan hyväksymä.
Hinta 56 e, pohjalla 71 e + toim.kulut.

Tilaukset: Kalevi Kaasalainen (02) 567 091, 040 771 0778
Aarno Lehtisalo (02) 564 202, 044 0195 002
Markku Salminen (09) 291 9916,040 548 4600
Tunturikerho GEATKI

TOIMINTA-MUISTIO

VUOSI 2004

5.-7.3.	Kevätkokous ja kevätpäivät Mäntyniemen Lomakeskuksen Pyhtään Munapirtissä Kuovzan järjestämänä
20.-27.3.	Login kerhoviikko Susikyrössä
20.-27.3.	Oktan kerhoviikko Susikiisalla
27.3.-3.4.	Kumpen kerhoviikko Susikyrössä
17.-24.4.	Koplbman kerhoviikko Susikyrössä
13.-15.8.	Kesäpäivät Syöksynsuun leirikeskuksessa
28.8.-4.9.	Geatkin kerhoviikko Susikyrössä
4.-11.9.	Oktan kerhoviikko Susi-Talaksella
4.-11.9.	Njealljen kerhoviikko Susikyrössä
11.-18.9.	Vihttan kerhoviikko Susikyrössä
8.-10.10.	Susiaiset ja syyskokous Sotkamon Vuokatinrannassa

VUOSI 2005

- Syyskokous ja Susiaiset Kumpen isännöiminä

Aiun Uula
Viimeiselle matkalle

Kylälle oli saapunut kansantieteilijä tai mikä lie kielen tutkija. Hänet oli ohjattu Aiun Uulan luo kyselemään peräpohjolan tapoja.

- Kuinkas teillä täällä on tapana sanoa, "mie kuohlin" vai "mie kuolhin", kuuluu tutkijan eräs kysymys.

- Nah, meilhä ei kylhä kuoleihen oo tapnha sanova mithän. Ei vain ookhan, valistaa Uula vaari kysyjää.

Aiun Uula istui vanhimman poikansa pirtissä ja katseli kuinka miniä toimitteli askareitaan, kuopuksen leikkiessä lattialla. Kesken leikkinsä lapsi kapuaa vaarin syliin ja pyytää jotta:

- Kerro vaari vanhaa aikaa.

- Anna vaarin levätä rauhassa, leiki sinä vain lattialla, kehotteli miniä töittensä välistä.

- Nah, istu siinä vaan kun vielä saat, toppuutteli Uula lasta, häätyy vaarin täältä kuitenni kohta pois mennä.

Miniä hätääntyy vanhuksen puheista, kaappaa lapsen syliinsä ja kyynelissä silmin on toruvinaan vaaria.

- No mutta miten se vaari ny tommosia puhhuu, on vaarilla vielä aikaa vaikka mitenni paljon. Lapskin pöljästyy puhheitanne, hätäilee miniä.

- Nah, häätyy mun kuitenni mennä, Uiton Veija tulloo kohta hakkeen mua kallaan, selittää Uula

Vanhemmiten oli Aiun Uula ryhtynyt ahkerasti tutkimaan raamattua. Koska Uula ei ollut aiemmin osoittanut suuremmin kiinnostusta taivasasioita kohtaan, uteli miniä kerran:

- Mitä se vaarii siitä raamatusta niin syynää ?

- Nah, mie vaan ehtin jotta löytyskö mithän takaporthia sinne taivahsen. Sitä mie vaan ehtin.

Vakavan sairauden sortamana Aiun Uulan makasi vuoteen omana. Rovasti oli tuotu paikalle evästämään nyt mahdollisesti viimeiselle matkalle lähtevää. Pappi oli puhunut lohdutuksen sanoja ja kuvaillut taivaan autuutta, mutta ennen sinne pääsyä pitäisi kyllä saada tilit selväksi maan päällä. Jos Uulalla olisi nyt jokin paha työ mieltä painamassa, niin kirkkoherra kyllä kuuntelisi.

- Nah, se killa oli paha työ, kun mie net porot jouvuin sotatalvena yksin aithan kokomhan. S´oli kova lumitalvi sillon. Joo, se vain oli mulle paha työ yksin tehä.

Kirkkoherra oli poikennut katsomaan vuoteen omana makaavaa Aiun Uulaa. Perhe oli veisannut virren ja rovasti lukenut Herran siunauksen. Vanhus on avannut silmänsä puoliksi ja rovasti kumartuu tämän puleen ja sanoo:

- Tulin hyvästelemään Uulavaaria viimeiselle matkalle.

- Nah, killa s´on rovasti silhen, jotta mie en ny taija jakshaa lähtiä minnekhän. Mie oon niin kipiä ny.

Maallisen vaelluksen loppu häämötti Aiun Uulalle. Koko lähisuku oli kokoontunut jättämään hyvästiä äijivaarille.

- Nah, onks poijaat paikalha, tiedustaa vanhus.

- Kyllä, kaikki sun poikas on paikalla, vakuutettiin yhdestä suusta.

- Nah, mihnäs tytööt on ?

- Net on kaikki äiteen kanssa täällä.

- Nah, entäs kläpit sithe ?

- Net on kans kaikki kotona, vaari on rauhassa vaan.

- Nah, kukas perhana ny poroiten perhään kahtoo, tivahti Uula.

Karistettuaan maalliset tomut jaloistaan saapui Aiun Uula sille viimeiselle portille. Pyhä Pietari kirjojaan tutkittuaan epäili ettei taida olla taivaan puolelle asiaa Uulalla, tämä kun on eläissään venytellyt totuutta melkoisesti.

- Nah, mitä met puhheista, oothan sieki aikanas ollu kalamies, puolusteli pyrkijä itseään.

Leski oli polvistuneena Aiun Uulan haudan äärellä. Puoliksi ummistetuin silmin, lempeä hymy huulillaan hän siinä muisteli edesmenneen rakkaan puolisonsa kanssa vietettyjä vuosia.

Viimein noustessaan haudalta, hameen helma tarttuu reunakivetykseen, ja tuttavallinen nykäisy havahduttaa muistelijan.

- Herratunaika tota Uulaa, sill´on vielhäkin net vanhat kuijeet mieleshä.

LÖYTYNYT
Tupellinen puukko Kiisan-maisemista.
Tiedustelut
Pirjo 040 7631109

Tervehdys Sata-kunnasta

Joulu tekee tuloaan. Meilläkin on maa paikka paikoin valkoinen, joten se kaikista pimein jakso on onneksi hetkeksi pois pyyhitty.

Istuimme syyskokouksemme ja suuria muutoksia kerhotoimikuntaan ei tullut. Erovuorossa ollut hiihtoreissujemme vetäjä Leena toivoi vapautusta kerhotoimikunnasta ja hänen tilalleen valittiin puuhanainen Airi, se Huittisten virallinen ja vallassaoleva Hullu.

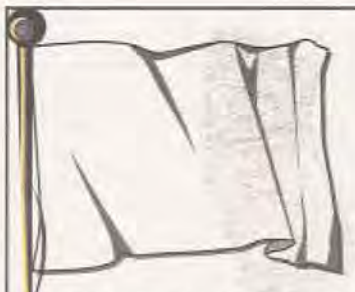
Ensi vuoden toimintasuunnitelmassa ovat mukana niin hiihtovaellus, hiihto- ja laskettelumatka Lappiin sekä Aikuinen-lapsi-vaellus ja kaksi naisten vaellus. Viimeksi mainitusta on olemassa totutusta poikkeavat suunnitelmat, mutta siitä kerrotaan tarkemmin, jahka saamme kaikki hetki sitten syntyneet ideat mukaan reissuesitteeseemme ja sitä myöten myös retkeilymuistioon.

Suunnitelmissa on jakaa vastuuta kerhotoimikunnassa yhä useammalle henkilölle ja järjestää mitä erilaisimpia kerhoiltoja ensi vuonna. Kerhotoimikunta istuu vielä kerran tämän vuoden puolella, jotta ideat saadaan lopulliseen muotoonsa.

Susiaisissa meidän susilaumamme kasvoi jälleen, nyt Riitasta kastettiin Outasusi ja Juhanista Tunturisusi. Ja kun meillä on ennestään Outasusi Kari ja Tunturisudet Kalevi ja ja Aarno, olemme jo toiseksi nuorimpana tunturikerhona kasvaneet ihan oikean kerhon mittoihin.

Hyvää joulunalusaikaa ja Joulua kaikille, palataan asiaan ensi vuoden puolella.

Satu, puheenjohtaja

SUUNNITTELE TUNTURILADULLE OMA
LIPPU
KÄYTETTÄVÄKSI ERILAISISSA JUHLATILAISUUKSISSA KUTEN MM. KULKUEISSA.

LÄHETÄ LUONNOSEHDOTUKSESI
31.12.2003 MENNESSÄ OSOITTEESEEN

Sirpa Alapuranen
Vallikatu 5-7 A 4, 02650 Espoo
puh. 040 8605148 / (09)2989881

KAUPPA AVOINNA

Kaikki hyvät jäsenet ottakaa yhteyttä TL:n myyntiartikkeleiden tilausasioissa puh. (03) 675 9061 ilt. ja viikonl. tai osoitteella Torikatu 10 A 6, 13100 Hämeenlinna. Toimitus tapahtuu postitse tai sopimuksen mukaisesti. Toimituskulut lisätään laskuun. Tavaraa annetaan myös myyntitiliin.

Myyntiartikkeli	á €-hinta	Viitenro
Jäsenmerkki	1,70	123
Pinssi	1,70	136
Postikortit=kämpät 3 eril.	0,20	123
Eräretkeilyn perusteet	11,80	152
Balggis-polku	1,70	165
Susimerkki	5,00	123
Susimerkki nauhalla (susimerkit vain susille)	6,80	123
Kämppien avain	100,-	107
Jäsentarrat		123
-isompi (172x54 mm)	1,30 /kpl	
-pienempi (42x17 mm)	2,00/kpl/12 kpl liuska	
Kisatunnus	3,00	330

HUOM ! ALLAMAINITTUJEN TUOTTEIDEN HINNAT TARKISTETTU

50-vuotishistoria -teos	15,00	220
Juhlakuksa	8,00	204
Erä-SM toimitsijaliiviä varustettuna kisatunnuksella on vielä myynnissä kokoja XL ja XXL		
Liivi fleece-vuorilla	30,00	330

Kämppien avaimen voi lunastaa kaksi (2) vuotta Tunturiladun jäsenenä ollut henkilö. Avainanomus on tehtävä TL:n johtokunnalle. Toimitus tapahtuu postiennakkona, karttojen, kämppäkorttien, käyttö- ja järjestyssääntöjen kera. Anomuskaavakkeita saa allekirjoittaneelta ja sihteeri Riitta Gerliniltä.

MAKSUASIOISTA

Tunturiladun pankkitili on Sampo 800015-135331 ja tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut, myös uusien jäsenien jäsenmaksut tarpeellisin tiedoin (mm. osoite välttämätön) paitsi ns. "vanhat jäsenet" maksavat aina jäsenmaksunsa Sammon jäsenmaksujen keräilytilille/TL, joka on jäsenmaksukortissa viitenumeroineen. Uudet jäsenet eivät voi maksaa tälle tilille.

KÄMPPIEN=KIINTEISTÖJEN KÄYTTÖMAKSUT

Näitä maksuja suorittaessa on toivottavaa käyttää kämppien viitenumeroita. Tällöin ei tarvitse laittaa muita merkintöjä esim. kämpän nimeä. Viitteellinen maksusuoritus on paljon halvempi pankkikuluilta ja näin säästö on vuodessa huomattava pankkikuluissa. Kämpillä edelleen rahalippaat, joihin voi myös suorittaa Tunturiladun yleisen kokouksen päättämän minimimaksun € 4/vrk/hlö.

Aihkin kämppämaksu on 15 €/pv/koko kämppä. Viitenumero 806. Kämpän varaus tehtävä Raimo Pahkalalle, jolta saa avaimen. Yhteystiedot löytyvät puheenjohtajan tiedoista.

Kämppien viitenumerot ovat: Susikyrö 505, Susi-Talas 602, Susi-Kiisa 709.

Yhteydenottoja odotellen !

Talven odotusterveisin! Marja-Liisa Mäki

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Julkaisija: Tunturilatu ry

Päätoimittaja: Raimo Pahkala
Honkakatu 10, 87100 KAJAANI
puh. 08 637 009, 040 839 6638
raimo.pahkala@nic.fi

Toimitussihteeri: Satu Ojala,
Huittisten Sanomalehti Oy,
Pl 36, 32701 HUITTINEN
pt. 02 5601 085, pk 02 566 654
sähköposti:
satu.ojala@huittistensanomalehti.fi

Tunturilatu-lehden oma sähköpostiosoite:
tunturilatu@huittistensanomalehti.fi

Julkaisutoimikunta:
Raimo Pahkala, Anne Toivonen,
Juhana Häme, Riitta Gerlin,
Satu Ojala (pj)

Tunturilatu-lehden ilmestyminen 2004:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
1.	30. 1.	17. 2.
2.	14. 5.	1. 6.
3.	27. 8.	14. 9.
4.	12. 11.	30. 11.

Osoitteenmuutokset:
Pirjo Sinilehto, Veisunkatu 14 as. 5,
33820 TAMPERE, puh. 040 763 1109
pirjsini@saunalahti.fi
Kavtsilaiset ilmoittavat muutoksensa jäsensihteeri Vappu Hietalalle,
Kylätie 2 A 15, 00320 HELSINKI, puh 587 3745, vappu.hietala@welho.com.
Hän hoitaa tietojen muuttamisen myös Tunturilatuun ja Suomen Latuun.

Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm ¼ sivu 290 euroa
½ sivua 540 euroa Koko sivu 900 euroa

Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Painopaikka:
Satakunnan Painotuote Oy
Kokemäki 2003

RETKIMUISTIO VUONNA 2004

Retkitoimikunta on koonnut listan niistä eri kerhojen suunnittelemista retkistä ja vaelluksista, joihin ovat tervetulleita kaikki tunturilatulaiset riippumatta siitä, ovatko he kerhojen jäseniä vai ei. Tapahtumien yhteyshenkilöt, jotka antavat lisätietoja on ilmoitettu tässä muistiossa tai saatte ne selville soittamalla kerhojen sihteereille, joiden puhelinnumerot ovat kerhopalstalla tässä lehdessä.

Maaliskuu

19. – 28.3.2004	Hiihtovaellus Länsi-Lapissa. Tunturilatulaisilla mahdollisuus hiihtovaellukselle Länsi-Lapissa määränpäänä Susikyrö. Matkustaminen jne. tehdään yhteistyössä Login hiihtoviikon 13/2004 kanssa. Matka tehdään omakustannushintaan tilausbussilla tai junalla, riippuen osanottajamäärästä. **Tiedustelut Paul Pakarinen 050 568 8703, paul.pakarinen@ts-group.fi tai Paavo Kramsu 040 706 2764. Myös tarkempaa tietoa seuraavassa Tunturilatu -lehdessä.**	Tunturilatu retkitoimikunta

SUOMI PÄÄSTÄ PÄÄHÄN –TAPAHTUMA 2004 **Kavtsi**

Kolme tapahtumaa hiihtäen, pyöräillen ja jalan.
Noin 630 km neljän viikon aikana:
- viikot 15 ja 16 hiihtäen Nuorgamista Raja - Jooseppiin. Matka noin 200 km.
- viikko 31 pyöräillen Rukalta Nurmekseen. Matka noin 300 km.
- viikko 40 jalan Nurmeksesta Joensuuhun. Matka noin 130 km.

Yleistietoja tapahtumasta
www.kolumbus.fi/tunturikerho.kavtsi
Ulla Sara, ulla.sara@pp.inet.fi, (09) 275 4505 tai 050 533 6035.
Ilmoittautumiset ja tarkemmat tiedustelut myöhemmin selviäviltä vaelluksien vetäjiltä.

SUOMI PÄÄSTÄ PÄÄHÄN –TAPAHTUMA
2004 – 2006 / Kavtsin retkitoimikunta

Miltä kuulostaisi ajatus vaeltaa Suomi päästä päähän eli Nuorgamista Hankoon? Mikäli se tuntuu tavoittelemisen arvoiselta, tervetuloa mukaan reippaaseen vaellusporukkaamme! Tarjoamme mahdollisuuden toteuttaa ajatuksesi kokeneen retkenvetäjän johdolla, hyvin hoidetuin käytännön järjestelyin, sekä tietenkin retkiporukan, jonka mukana on naurussa pitelemistä. Vastapalveluksena haluamme fyysisen suorituksesi, 11 viikkoa lomaasi sekä osallistumisesi vaelluksien kustannuksiin.

Yleistietoja tapahtumasta
- järjestäjä Tunturikerho Kavtsi (www.kolumbus.fi/tunturikerho.kavtsi)
- ajankohta vuodesta 2004 vuoteen 2006
- yhdeksän eri vaellusta jalan, hiihtäen, meloen ja pyöräillen talvella, keväällä, kesällä ja syksyllä
- vaelluksien yhteiskesto noin 11 viikkoa, joista kaksi noin kahden viikon ja seitsemän noin viikon vaellusta
- arvioitu kokonaismatka noin 1760 kilometriä

Haaveesta todeksi
Retkitoimikuntamme ajatuksesta ja haaveesta on Tunturikerho Kavtsi päättänyt järjestää vuosien 2004 – 2006 aikana Suomi päästä päähän -tapahtuman. Tapahtuman idea on vaeltaa erilaisia vaellustapoja hyväksi käyttäen Nuorgamista Hankoon etappi etapilta. Voit osallistua koko tapahtumaan tai yksittäisiin vaelluksiin omien tavoitteittesi ja mahdollisuuksiesi mukaan. Vaellukset järjestetään omakustannushintaan. Tällöin osallistujien kustannukset muodostuvat pääasiassa matkustus- ja majoituskuluista. Arvio pohjoisimpien tapahtumien kuluista on 200 - 250 euroa / tapahtuma. Etelään siirryttäessä hinta laskee matkustuskustannuksien pienentyessä. Varusteet ja ruuat osallistujat hankkivat itse. Pyöräilytapahtumia lukuun ottamatta tapahtumat ovat myös tunturi- ja tunturisusivaelluksia etapin pituudesta riippuen. Tervetuloa mukaan hurttiin vaellusporukkaamme!

Tapahtuman yhteydenotot ja tiedustelut **Ulla Sara**, ulla.sara@pp.inet.fi,
(09) 275 4505 tai 050 533 6035. Ilmoittautumiset ja tarkemmat tiedustelut myöhemmin selviäviltä vaelluksien vetäjiltä.

Suomi päästä päähän ajankohdat, suoritustavat ja etapit ovat:

2004 ilmoitus aikaisemmassa kohdassa.

2005 kolme tapahtumaa hiihtäen, meloen ja jalan. Noin 490 km neljän viikon aikana:
- viikot 15 ja 16 hiihtäen Raja-Jooseppista Sallaan. Matka noin 200 km.
- viikko 32 meloen Savonlinnasta Anttolaan. Matka noin 150 km.
- viikko 38 jalan Sallasta Rukalle. Matka noin 140 km.

2006 kolme tapahtumaa hiihtäen, pyöräillen ja meloen. Noin 640 km kolmen viikon aikana:
- viikko 11 hiihtäen Joensuusta Savonlinnaan. Matka noin 140 km.
- viikko 28 pyöräillen Anttolasta Lohjalle. Matka noin 400 km.
- viikko 32 meloen Lohjalta Hankoon. Matka noin 100 km.

Monet kerhot menevät tunturiviikoilleen omilla linja-autokuljetuksilla.
Kysy kyytimahdollisuutta, jos olet menossa samaan suuntaan ja samaan aikaan, se on kaikille edullista.

Ilmoittakaa kerhot retkiä, vaelluksia, melontaa, pyöräilyä jne. retkimuistioon, sillä joku Tunturilatulainen voisi haluta mukaan kaverin puuttuessa, mielenkiintoisen kohteen takia, edullisemman kustannuksen takia jne.

Seuraavan retkimuistion aineisto 23.1.2004 mennessä osoitteella:
Markku Salminen
Vuoritie 24
04400 Järvenpää
puh. koti (09) 291 9916
matkap. 040 548 4600
sähköposti: markku.a.salminen@jippii.fi
Retkitoimikunta

Wanted!

Olimme vuosi takaperin ruskaretkellä Susi-Kiisalla. Kotiin palattuamme huomasin unohtaneeni vihreän maastokangaskuvioisen Maglite-taskulamppuni nukkumalaverille. Ajattelin, että sieltä sen tulevana syksynä käyn kotiin noutamassa.

Teimme jälleen syksyllä ruskaretken sinne ja haeskelimme unohdettua. Vaan sepä oli lähtenytkin omille teilleen.

Pieni ja vaatimatonhan se oli, mutta tehokas valaisija vaeltajan poluilla. Mutta tunnearvoa sillä oli. Olihan se entiseltä, pidetyltä esimieheltä häälahjaksi saadun erätarvikesetin hyötytarvike. Uusia lamppuja aina saa, vaan tunnearvoa ei voi ostaa.

Raili Matomäki
Louhikkotie 26
Rovaniemi

TUNTURILADUN KEVÄTPÄIVÄT
05.-07.03.2004
MÄNTYNIEMEN LOMAKESKUKSESSA
Järj. Tunturikerho Kuovza

OHJELMA:

Perjantai 05.03.2004

Klo 18.00	Vastaanotto avataan Majoittuminen, sauna ja uinti, seurustelua
Klo 19.00 – 21.00	Iltapala

Lauantai 06.03.2004

Klo 8.00 – 9.30	Aamupala Majoittuminen jatkuu
Klo 9.00 – 18.00	Luontopolku
Klo 11.30	Lipunnosto ja avajaiset
Klo 12.30	Kokouskahvit
Klo 13.00	Tunturiladun kevätkokous
klo 16.00 –18.00	Päivällinen 11 e (salaattipöytä, lämminruoka, jälkiruoka, kahvi, leivät,levitteet, pöytäjuomat) Saunat
Klo 19.00	Ohjelmallinen illanvietto Luontopolun palkinnot, Arpajaiset Iltapala 5 e Yönuotio ja –laulut

Sunnuntai 07.03.2004

Klo 8.00 –9.00	Aamupala
Klo 9.15	Aamuhartaus
Klo 10.00	Kansallispuistoasiaa; luento
Klo 11.00 – 12.30	Lähtölounas 11 e (samansis. kuin päivällinen)
Klo 12.30	Päättäjäiset, viirin luovutus

MAJOITUS:

2 hh	25 e /vrk/henkilö (sis.liinavaatteet)
3 hh	23 e /vrk/henkilö (sis.liinavaatteet)

Asuntovaunussa tai teltassa 8 e /vrk/henkilö
Yhteismajoitus kokoustiloissa 8 e /vrk/henkilö (sis.patjan)
Kaikki majoitusmuodot sisältävät aamiaisen, saunan ja uima-altaan käytön. Mäntyniemen Lomakeskuksella anniskeluoikeudet.

OSANOTTOMAKSU 7 e, sisältää tunnuksen, kokouskahvit, ohjelman, upeat maisemat ja mukavan seuran

ILMOITTAUTUMINEN
Majoitus ja ruokailu:
Mäntyniemen Lomakeskus 16.02.2004 mennessä
Mäntyniementie 268 49220 SILTAKYLÄ
Puh. (05) 353 3084

osallistumisesta tieto järjestäjien edustajille:
Taavitsainen Veijo tai Marjukka
Puh. (05) 281 249 tai 050 525 4698

Iltaohjelman naiset.

Heikki Nenola Oktasta vastaa vääntämässä.

Kesäpäivillä monenlaista ohjelmaa

Märkiölammella puuhasteltiin luontopolulla ja tehtiin vihtoja

Lämpimänä perjantai-ilta tunturilatulaisia alkoi kerääntyä eri puolilta Suomea Rajamäelle Kiljavan Märkiölammella olevaan partiolaisten leirikeskukseen, jonne kuoktelaiset olivat kutsuneet tunturilatulaiset viettämään tämän vuoden kesäpäiviä. Johtuikohan lämpimistä kesäsäistä, että telttailijoitakin oli sangen runsaasti. Sattuipa vielä yhdistyksemme sihteerillä täyttämään perjantaina eipyöreitä vuosia, joten juhlistimme sitä teltallamme pienmuotoisesti naapuriemme kanssa.

Kämpistä helmisimpukoihin

Lauantaiaamuna sadekuuro kasteli maisemaa, mutta hellitti onneksi juuri ennen lipunnostoa ja avajaisia. Avajaisten jälkeen suurin osa kesäpäivien osallistujista suuntautui luontopolulle, joka oli todella mielenkiintoinen ja monipuolinen. Meiltä kyseltiin tietoutta mm.: Tunturiladun historiasta ja kämppien sijainnista Lapissa, tunturisuitietoudesta, erannon huomioimisesta kompassissa, rajavyöhykkeistä, syötävistä/myrkyllisistä kasveista, Kiljavan alueesta, ensiavusta, porotaloudesta, jokihelmisimpukasta eli raakusta ja kansanomaisten nimien oikeita merkityksiä. Näihin kysymyksiin vastauksia pähkäiltäessä vierähti pari tuntia aivan huomaamatta. Sateen kastelema varvikkokaan ei haitannut, koska oli lämmintä ja koko ajan mietti, mitä seuraavalla rastilla mahdetaan kysyä.

Uusin silmin

Iltapäivällä teimme Erja Löfmanin opastuksella retken Kiljavannummen harjualueelle. Löysimme sieltä mm. vanhoja merenrantakivikoita, joiden historiaa ei varmaan moni olisi yksin alueella kävellessään tullut tajunneeksi tai miettineeksi. Olisi vain ihmetellyt, miksi tässäkin on tuollaisia jyrkkiä kivireunaisia harjanteita. Erjan kertoman historian myötä katselimme aluetta aivan uusin silmin.

Päivällisen jälkeen nautimme rantasaunan löylyistä ja Märkiölammen lämpimästä uimavedestä. Iltaohjelmassa meitä viihdyttivät mm. kartanon pyöreässä kunnossa olevat piiat tanssiesityksellään ja Airi tunteellisella ja herkällä runonlausunnallaan.

Jalkarättejä ja luomugolfia

Sunnuntaiaamuna ohjelmassa oli leikkimielinen kisailu, jossa tehtiin vihta/vasta oikealla koivun oksasta punotulla vitsaksella, käärittiin jalkarätti jalkaan niin, että se pysyi siinä irtoamatta huoltorakennuksen ympäri kävelyn ajan, pelattiin golfia luomumailoilla ja seilattiin rata merimerkkien mukaan. Merimerkit osoittautuivat meille lähinnä tunturisuunnistukseen tottuneille vaikeaksi eli oltaisiin karahdettu monelle kivelle, koska purjehdimme merkkien väärältä puolelta. Tässä olisi selvästi koulutuksen paikka meille maakravuille.

Lounaan jälkeen oli enää jäljellä lipun lasku ja kotiin lähtö. Taas oli vietetty mukava ja muistorikas viikonloppu yhdessä vanhojen ja uudempien tuttujen kanssa. Lämpimät kiitokset Kuoktelle lepoisista kesäpäivistä.

Sirpa Alapuranen
Iitu Gerlin

Sirpa Alapuranen, Hannu Maula ja Juha Kelkka harjoittelemassa luomugolfia käppyräisillä koivumailoilla.

Erja Löfman kertomassa Kiljavanummesta.

Terttu Civil, Eljas Leinonen ja Hannu Maula luontopolulla.